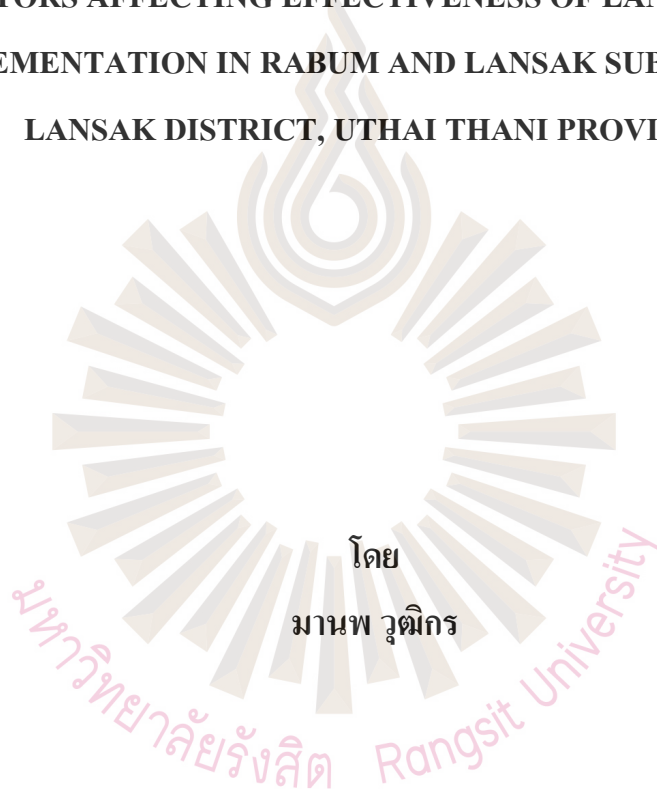

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ
ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และตำบลลานสัก
อำเภอลานสัก จังหวัด อุทัยธานี

FACTORS AFFECTING EFFECTIVENESS OF LAND POLICY
IMPLEMENTATION IN RABUM AND LANSAK SUBDISTRICTS,
LANSAK DISTRICT, UTHAI THANI PROVINCE

โดย
มานพ วุฒิกิจ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2561

**FACTORS AFFECTING EFFECTIVENESS OF LAND POLICY
IMPLEMENTATION IN RABUM AND LANSAK SUBDISTRICTS,
LANSAK DISTRICT, UTHAI THANI PROVINCE**

BY

MANOP WUTTHIGORN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
PUBLIC ADMINISTRATION INSTITUTE, COLLEGE OF GOVERNMENT**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2018**

วิทยานิพนธ์เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ
ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และตำบลลานสัก
อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

โดย
มานพ วุฒิกุล

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2561

พล.อ.ต.หญิง ดร. จิราภรณ์ ศรีศิลป์
ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร. ชานูชัย จิตรเหล่าอาพร
กรรมการ

ผศ.ดร. จิตภา ธีรศิริกุล
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณี สุขสาตร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
29 สิงหาคม 2561

Thesis entitled

**FACTORS AFFECTING EFFECTIVENESS OF LAND POLICY
IMPLEMENTATION IN RABUM AND LANSAK SUBDISTRICTS,
LANSAK DISTRICT, UTHAI THANI PROVINCE**

by

MANOP WUTTHIGORN

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Public Administration

Rangsit University
Academic Year 2018

AVM Jiraporn Srisil, D.M.
Examination Committee Chairperson

Asst.Prof. Chanchai Chilaoarporn, Ph.D.
Member

Asst.Prof.Jidapa Thirasirikul, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plт.Off. Vanee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

August 29, 2018

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ ตำบลลายสีก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องด้วยได้รับการสนับสนุนและอนุเคราะห์จากบุคคลและหน่วยงานหลายๆ ฝ่าย

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณบุคลากรทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณ พลอากาศตรีหญิง ดร.จิราภรณ์ ศรีศิลป์ ประธานกรรมการสอบ ผศ.ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร กรรมการสอบ ที่ให้คำชี้แจงงานวิจัยให้สมบูรณ์ และขอบพระคุณการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีของ ผศ.ดร.จิตภา ธิรศิริกุล อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดระยะเวลาของการทำการศึกษา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความมีเมตตาของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล การสนทนาเพื่อเก็บข้อมูล รวมทั้งอนุเคราะห์แนะนำการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี ตลอดจนให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ การศึกษาวิจัยเล่มนี้สำเร็จลงด้วยดีต้องขอขอบพระคุณพ่อแม่ครูอาจารย์ที่เคารพนับถือ บิดา มารดา ตลอดจนถึงเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ สนับสนุน ส่งเสริม ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มขึ้นมาได้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษาการวิจัยเล่มนี้ คงจะมีคุณค่าและเป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ จะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

มานพ วุฒิกกร

ผู้วิจัย

5907362 : สาขาวิชาเอก: รัฐประศาสนศาสตร์; รป.ม.

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ การนำนโยบายไปปฏิบัติ และ นโยบายที่ดินแห่งชาติ

มานพ วุฒิกกร: ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี (FACTORS AFFECTING EFFECTIVENESS OF LAND POLICY IMPLEMENTATION IN RABUM AND LANSAK SUBDISTRICTS, LANSAK DISTRICT, UTHAI THANI PROVINCE) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.ดร.จิตาภา ธีรศิริกุล, 117 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปสู่การปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะปรับปรุงพัฒนาการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปสู่การปฏิบัติ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ที่ผ่านการพิจารณาได้รับสิทธิในที่ดินจากนโยบายนี้ จำนวน 174 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย และ ปัจจัยด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ปัจจัยด้านความร่วมมือ และปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย มีผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีข้อเสนอแนะว่ารัฐบาลควรมีนโยบายในด้านการจัดที่ดินให้ประชาชนผู้ด้อยโอกาสจริงๆ เพื่อให้เกิดการใช้ที่ดินอย่างเป็นธรรม และสอดคล้องกับความต้องการ และส่งเสริมสนับสนุนความรู้ใหม่ด้านการบริหารจัดการที่ดิน เพื่อให้เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงทาง สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งเพิ่มประสิทธิภาพหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้ไร้ที่ดินทำกิน มีความรู้ ความเข้าใจในการประกอบอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในพื้นที่ได้

ลายมือชื่อนักศึกษา ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

5907362 : MAJOR: PUBLIC ADMINISTRATION; M.P.A.

**KEYWORDS : EFFECTIVENESS , POLICY IMPLEMENTATION AND LAND
POLICY**

**MANOP WUTTHIGORN : FACTORS AFFECTING EFFECTIVENESS
OF LAND POLICY IMPLEMENTATION IN RABUM AND LANSAK SUBDISTRICTS,
LANSAK DISTRICT, UTHAI THANI PROVINCE THESIS ADVISOR: ASST.PROF.
JIDAPA THIRASIRIKUL.PH.D., 117 p.**

The purposes of research were to study factors affecting effectiveness of land policy implementation in Rabum and Lansak Subdistricts, Lansak District, Uthai Thani Province, to study level of effectiveness of effectiveness of land policy implementation in Rabum and Lansak Subdistricts, Lansak District, Uthai Thani Province, and to suggest guidelines for enhancing effectiveness level of effectiveness of land policy implementation in Rabum and Lansak Subdistricts, Lansak District, Uthai Thani Province.

This research was quantitative research utilizing questionnaire as a research method. The sample of the study were 174 people living in land reform area in Rabum and Lansak Subdistricts, Lansak District, Uthai Thani Province and granted land rights from the policy. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation.

The research finding were that 2 independent factors, composing of policy factor and control factor had no statistically significant positive correlation with the effectiveness of land policy implementation in Rabum and Lansak Subdistricts, Lansak District, Uthai Thani Province ,and that organization competency factor, coordination factor and target group factor had positive effect on effectiveness of land policy implementation in Rabum and Lansak Subdistricts, Lansak District, Uthai Thani Province at statistical level of .01.The suggestion is the government should have the land arrangement policy for the disadvantaged population by being fair and align with the demands as well as supporting and encouraging the land management to be in line with Society , Economy and Environment. Moreover, the relevant government departments should communicate to the disadvantaged population so that they have well comprehension on those purposes in order to improve their career to consistent and sustainable growth

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ซ
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	6
บทที่ 2	
ทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ	10
2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ	16
2.3 แนวคิด เกี่ยวกับการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล	30
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	39
2.6 สมมติฐานในการวิจัย	42
2.7 คำอธิบายสมมติฐาน	42

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 3	ระเบียบวิธีการวิจัย	48
	3.1 รูปแบบการศึกษา	48
	3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	49
	3.4 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	52
	3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	53
	3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
บทที่ 4	ผลการวิจัย	58
	4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา	59
	4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	59
	4.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบาย ที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี	61
	4.1.3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา	67
	4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน	69
	4.2.1 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม	69
	4.2.2 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ	72
บทที่ 5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	75
	5.1 สรุปผลการวิจัย	75
	5.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน	79
	5.3 อภิปรายผล	80
	5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย	84

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
บรรณานุกรม	86	
ภาคผนวก	90	
ภาคผนวก ก	ระเบียบสำนักนายก ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557	91
ภาคผนวก ข	หนังสือขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย และ ผลประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถาม)	98
ภาคผนวก ค	แบบสอบถาม	110
ประวัติผู้วิจัย	117	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	จำนวนและร้อยละ จำแนกตามคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	59
4.2	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ ของนโยบาย	62
4.3	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน	63
4.4	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการควบคุม	64
4.5	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความร่วมมือ	65
4.6	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย	66
4.7	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำ นโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ	67
4.8	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดิน แห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ	68
4.9	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการ นำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ กับ ประสิทธิผลการ นำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ	70
4.10	เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบาย ที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ	72
4.11	ค่าสัมประสิทธิ์และค่าสถิติทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการ นำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ	73

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
2.1	องค์ประกอบการศึกษาการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ	18
2.2	ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	19
2.3	ปัจจัยที่มีผลต่อความถูกต้องในการแปลงนโยบายของหน่วยงาน ที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	20
2.4	ปัจจัยด้านบุคลากรที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาทางด้านสมรรถนะภายใต้เงื่อนไขต่างๆ	24
2.5	เงื่อนไขต่างๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการควบคุมและปัญหาในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ	27
2.6	กรอบแนวคิดการวิจัย	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความต้องการที่จะใช้ที่ดินในภูมิภาคต่างๆของโลกเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ที่สำคัญเพาะปลูก และเพื่อประกอบอาชีพอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการบุกรุกทำลายพื้นที่ที่เป็นป่าไม้ เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและเพื่อเพาะปลูกแล้ว ที่ดินที่เคยใช้เป็นที่เพาะปลูกยังมีการใช้ปุ๋ยเคมี ย่ำฆ่าแมลง และฆ่าวัชพืช จึงส่งผลให้ดินเสื่อมคุณภาพเร็วขึ้น และในปัจจุบันยังมีการใช้ที่ดินไม่เหมาะสมกับคุณภาพของดิน เช่น พื้นที่อุดมสมบูรณ์ที่เหมาะสมกับการทำการเกษตรกลับนำมาสร้างเป็นที่อยู่อาศัย โรงงาน นิคมอุตสาหกรรม อื่นๆ ส่วนพื้นที่แห้งแล้งกลับใช้เพาะปลูก ทำการเกษตร ปัญหาหลักของการใช้ที่ดินในภาพรวมระดับโลกและภูมิภาค มีหลายประการ เช่น แนวโน้มเศรษฐกิจและการความสำคัญของภูมิภาคเอเชีย การรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ดิน ทั้งนี้บางประเทศ จึงมีการนโยบายจัดรูปที่ดิน เช่น ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดรูปที่ดินฉบับแรกเป็นการประกาศใช้พระราชบัญญัติ Lex Adickes ในเมือง Frankfurt-Am-Main เมื่อปีปี ค.ศ.1903 มีวัตถุประสงค์เพื่อการแลกเปลี่ยนที่ดินและนำที่ดินบางส่วนมาใช้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองโดยไม่ต้องเวนคืนที่ดิน ในการพัฒนาพื้นที่บริเวณชานเมือง การพัฒนาเมืองให้ และพื้นที่เกษตรกรรม องค์กรที่รับผิดชอบคือ หน่วยงานภาครัฐ ทั้งระดับรัฐ จังหวัด และท้องถิ่น ในกฎหมายจะกำหนดให้มีการชดเชยค่าธรรมเนียมและความเสียหายอย่างเหมาะสม ประกอบกับมีกฎหมายฉบับอื่นช่วยสนับสนุนการจัดรูปที่ดิน เช่น กฎหมายการโยกย้ายที่ดิน เป็นต้น ประชาชนเกิดความมั่นใจในการดำเนินงานของโครงการ รวมทั้งให้ความร่วมมือกับภาครัฐอย่างเต็มที่ ส่งผลให้การพัฒนาเป็นไปตามเป้าหมาย ในประเทศญี่ปุ่น มีวิธีการจัดรูปที่ดิน ถือเป็นแม่บทของการพัฒนาเมืองในญี่ปุ่น หรือที่เรียกว่า Kukaku-Seiri is the Mother of Urban Planing การจัดรูปที่ดินถูกนำมาใช้พัฒนาเปลี่ยนแปลงพื้นที่เกษตรกรรม ไปเป็นพื้นที่เมืองอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมมากถึงประมาณหนึ่งในสามของพื้นที่เมืองทั่วประเทศ เมื่อนานาโกย่า นำการจัดรูปที่ดินมาใช้พัฒนาเมืองมากถึงร้อยละ 77 ของพื้นที่เมืองทั้งหมด (สาลีณี สุกครัตนเมธี, 2554)

ส่วนปัญหาหลักในการใช้ทรัพยากรที่ดินในภาพรวมของประเทศไทย แบ่งออกได้หลายประเด็นปัญหา ได้แก่ ปัญหาด้านการบริหารจัดการที่ดินในภาพรวมของประเทศ ปัญหาด้านการผังเมืองและการใช้พื้นที่ ประสิทธิภาพของเครื่องมือทางกฎหมายและมาตรการด้านเศรษฐศาสตร์ ปัญหาด้านฐานข้อมูลการใช้ที่ดินของประเทศ ปัญหาด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น การบุกรุกพื้นที่สงวนหวงห้ามของรัฐและการใช้ที่ดินไม่เหมาะสมกับศักยภาพของที่ดิน ความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมในการกระจายการถือครองที่ดิน การไม่ทำประโยชน์ในที่ดินหรือการใช้ที่ดินไม่เต็มศักยภาพ การไร้ที่ดินทำกิน เป็นต้น ปัญหาด้านคุณภาพของดิน เช่น ดินที่มีปัญหาและขาดความอุดมสมบูรณ์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความต้องการใช้แร่และพลังงาน นอกจากนี้ยังมีปัญหาการบริหารจัดการที่ดินในระดับนโยบาย เช่น ไม่มีแผนการใช้ที่ดินมาบริหารจัดการอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ขาดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการที่ดินในภาพรวมของประเทศ

จากหลักการและเหตุผลในเรื่องของดิน ซึ่งเป็นทรัพยากรและเป็นสมบัติของชาติที่ประชาชนทุกคนควรได้รับประโยชน์ร่วมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม มีโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากรปราศจากความเหลื่อมล้ำ รัฐจึงต้องบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่ดินอย่างสมดุลและมีประสิทธิภาพภายใต้หลักการที่เป็นเจ้าของร่วมกันระหว่างรัฐ ชุมชน และประชาชน โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและเพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะประชาชนผู้ยากจนและด้อยโอกาส แต่ในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันการจัดการทรัพยากรที่ดินของรัฐ ขาดระบบและแนวทางที่มีประสิทธิภาพ เป็นผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรที่ดิน และส่งผลให้เกิดปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ตามมา (สถาบันพระปกเกล้า, 2558) ซึ่งปัญหาการบุกรุกทำลายป่าไม้ดังกล่าวนี้ มีสาเหตุหลักคือ ประชาชนซึ่งเป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินทำกิน จึงนำไปสู่การบุกรุกพื้นที่ป่า จากข้อมูลพื้นฐานครัวเรือนเกษตรกรที่ได้ลงทะเบียนเกษตรกรในปี พ.ศ. 2559 พบว่า ครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมดมีประมาณ 6.5 ล้านครัวเรือน ครัวเรือนที่มีพื้นที่การถือครองที่ดินมีประมาณ 5.3 ล้านครัวเรือน โดยลักษณะการถือครอง แบ่งเป็น เกษตรกรเป็นเจ้าของเอง 78% เช่า 14% อื่นๆ 8% (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2559) ทั้งนี้ จากข้อมูลดังกล่าว ยังมีเกษตรกรบางส่วนที่ต้องการพื้นที่ทำกินและนำไปสู่ปัญหาการบุกรุกเพื่อทำกินในที่ดินของรัฐ ซึ่งเป็นปัญหาที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยพยายามช่วยเหลือประชาชน และนำไปสู่การกำหนดเป็นนโยบายแห่งชาติ ดังเช่น นโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557

ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติ วันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557 มีนโยบายที่จะดำเนินการบริหารราชการแผ่นดิน โดย ข้อ 3. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ

ข้อ 3.7 แก้ไขปัญหาไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกคืบเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกคืบ และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีไร่เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียม สำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดิน

ข้อ 9. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรฯ และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ข้อ 9.1 ในระยะเฉาะหน้าเร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดินในเขตที่ดินของรัฐ โดยนาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและสร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นธรรม โดยเฉพาะป่าต้นน้ำและพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงระบบนิเวศ กำหนดพื้นที่แนวกันชนและที่ราบเชิงเขา

ข้อ 9.3 ในระยะต่อไปพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน การแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ ทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการจัดทำทะเบียนผู้ถือครองที่ดินในที่ดินของรัฐ ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่ดินของรัฐและเอกชนให้มีเอกภาพ เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านที่ดินในภาพรวม ปรับปรุงกลไกภาษี เพื่อการกระจายการถือครองที่ดิน เร่งรัดการจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์แต่รับรองสิทธิ์ในการจัดการที่ดินของชุมชน กำหนดรูปแบบธนาคารที่ดิน เพื่อเป็นกลไกในการนำทรัพยากรที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (สภานิติบัญญัติ, 2557)

อีกทั้งคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2557 มีมติเห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือกลไกในการดำเนินงานฯ และได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2557 เป็นต้นไป โดยมีหลักการ เพื่อให้การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และพัฒนาศักยภาพการใช้ประโยชน์สูงสุด สมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศ

โดยมีโครงสร้าง/องค์ประกอบ ประกอบด้วย คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรีที่มอบหมาย เป็นรองประธานคนที่ 1 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธาน คนที่ 2 กรรมการ โดยตำแหน่ง 9 คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาครัฐไม่เกิน 10 คน เลขานุการสำนักงานนโยบายและแผน (สพ.) เป็นกรรมการและเลขานุการฯ และผู้ช่วยเลขานุการฯ 2 คน รวมทั้งสิ้น ไม่เกิน 25 คน

อีกทั้งยังมีกลไกการดำเนินงานส่วนกลาง ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี ประธาน คทช. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามระเบียบฯ จำนวน 3 คณะ ตามระเบียบ ข้อ 12 ตามคำสั่ง คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ที่ 1/2557 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2557 ได้แก่ คณะอนุกรรมการ จัดหาที่ดิน คณะอนุกรรมการจัดที่ดิน และคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

ตามด้วยกลไกการดำเนินงาน ระดับ จังหวัด ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี ประธาน คทช. แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินจังหวัด (คทช.จังหวัด) ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายที่ดิน แห่งชาติ ครั้งที่ 1/2558 ลงวันที่ 13 มกราคม 2558

และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 รัฐบาลได้อนุมัติในหลักการดำเนินการ จัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาลในลักษณะแปลงรวม โดยมีให้กรรมสิทธิ์ แต่อนุญาตให้ เข้าทำประโยชน์ใน ที่ดิน ของรัฐเป็น กลุ่ม หรือชุมชน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติกำหนดในรูปแบบสหกรณ์ หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม และดำเนินการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ โดยการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน ในพื้นที่ ส.ป.ก. ในระยะแรก ซึ่งรัฐบาลได้คาดหวังว่า ราษฎรยากไร้และไม่มีที่ดินทำกินในพื้นที่ เป้าหมาย ได้รับการจัดที่ดินทำกิน โดยรัฐบาลรับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชน ให้ถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นการป้องกันการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ เน้นการอนุรักษ์ ควบคู่กับการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีการใช้ประโยชน์ที่ดินสมดุลกับระบบนิเวศ นำไปสู่ความมั่นคง ในการใช้ที่ดิน ก่อเกิดชุมชนเข้มแข็งที่มีศักยภาพและส่งผลดีต่อประเทศชาติ

จากการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินให้กับราษฎรดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึง ต้องการศึกษาระบบที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติในเขต ปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี เนื่องจากพื้นที่ ดังกล่าวเป็นพื้นที่โครงการนำร่องตามนโยบายของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ในการ

แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินป่าไม้และจัดที่ดินทำกินให้กับชุมชน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิจัย เพื่อให้เกิดแนวทางและข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการที่ดินในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี โดยในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านสมรรถนะหน่วยงาน ด้านการควบคุม ด้านความร่วมมือ และด้านกลุ่มเป้าหมาย

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปสู่การปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี

1.2.3 เพื่อเสนอแนะกระบวนการ ปรับปรุงพัฒนาการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปสู่การปฏิบัติ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินที่มาขึ้นทะเบียนกับสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี (ไทยโพสต์ออนไลน์, 2560) จำนวน 9,218 ราย โดยมีประชาชนที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติจากคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.จังหวัด) จำนวน 308 คน ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 308 ตัวอย่าง คือ ประชาชนที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติจากคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.จังหวัด) โดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างจากวิธีการคำนวณของ Yamane จึงทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Yamane, 1973) จำนวน 174 ราย

1.3.2 ขอบเขตด้านเวลา

ทำการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผล และสรุปผล ตั้งแต่ เดือนมีนาคม ถึง กรกฎาคม 2561

1.3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของกรวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ประกอบด้วย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย 2) ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ประกอบด้วย สมรรถนะของบุคลากร จำนวนที่ดินในการจัดสรร 3) ปัจจัยด้านการควบคุม ประกอบด้วย การติดตามการดำเนินงานในทุกขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และหลังจากดำเนินการแล้วมีประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ 4) ปัจจัยด้านความร่วมมือ ได้แก่ ความร่วมมือกับกลุ่มเป้าหมายนโยบาย และความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 5) ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ความสามารถทางการเงิน และความสามารถด้านการประกอบการเกษตร รวมทั้ง การศึกษาประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติและงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.4 ขอบเขตด้านสถานที่

เขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง แก้ไข การบริหารจัดการที่ดินในอนาคต

1.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

นโยบาย หมายถึง ข้อเสนอสำหรับแนวทางการดำเนินงานของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ภายใต้สภาพแวดล้อมแบบหนึ่ง ซึ่งจะมีทั้งอุปสรรคและโอกาสบางประการ ด้วยอุปสรรคและโอกาสที่มีนั่นเองที่ผลักดันให้มีการเสนอนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557ขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์และเอาชนะสภาพการณ์เช่นนั้น ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง

การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การนำแผนงานหรือนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นไปดำเนินงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557

นโยบายการบริหารจัดการที่ดิน หมายถึง นโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ของรัฐบาล ที่ได้กำหนดแนวทางในการจัดที่ดินทำกินให้แก่ประชาชน

นโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมของรัฐบาลที่ได้วางแผนกระทำกิจกรรมนั้นๆ หรือไม่กระทำก็ได้ เพื่อจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้กับประชาชน

นโยบายที่ดินแห่งชาติ หมายถึง นโยบายที่รัฐบาลได้จัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและผู้ที่ยากจน โดยการจัดที่ดินทำกินให้ราษฎร ในลักษณะแปลงรวมโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์

เขตปฏิรูปที่ดิน หมายถึง เขตที่ดินที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

นิคมสหกรณ์ หมายถึง ที่ดินเสื่อมสภาพจากป่าสงวน ที่รัฐนำมาจัดสรรให้ราษฎรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งมีที่ดินไม่พอต่อการยังชีพ โดยให้ราษฎรเหล่านั้นรวมตัวจัดตั้งเป็นสหกรณ์

การแก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกิน หมายถึง การที่รัฐบาลได้จัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ราษฎรที่ไร้ที่ดินทำกิน โดยการจัดสรรที่ดินให้แก่ราษฎรแต่ไม่ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดิน

คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ หมายถึง คณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า คทช. ประกอบด้วย 1) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ 2) รองนายกรัฐมนตรี 3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) กรรมการโดยตำแหน่ง 5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ จัดทำนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ กำหนดแนวทางหรือมาตรการเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการ ติดตาม ประสานงาน สนับสนุน หรือเร่งรัดการดำเนินงานของคณะกรรมการตามกฎหมาย

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง วัตถุประสงค์ของนโยบายที่นำไปสู่ประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบาย
- 2) ความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน หมายถึง สมรรถนะของหน่วยงานที่นำไปสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย

- 1) สมรรถนะของบุคลากร
- 2) จำนวนที่ดินในการจัดสรร

ปัจจัยด้านการควบคุม หมายถึง การติดตามการดำเนินงานในทุกขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และหลังจากดำเนินการแล้วมีการประเมินผลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งประกอบด้วย

- 1) การติดตามการดำเนินงาน
- 2) การประเมินผลการดำเนินงาน

ปัจจัยด้านความร่วมมือ หมายถึง มีการให้ความร่วมมือหรือมีการต่อต้านจากภาคส่วนต่างๆ ที่นำไปสู่ประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ความร่วมมือกับกลุ่มเป้าหมายนโยบาย
- 2) ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย หมายถึง ความรู้ความสามารถของเกษตรกรที่ได้รับการจัดที่ดิน ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ความสามารถทางการเงิน
- 2) ความสามารถด้านการประกอบการเกษตร

ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ หมายถึง การบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ความเพียงพอของจำนวนที่ดินที่ได้รับการจัดสรร
- 2) ความมั่นคงด้านรายได้

- 3) ความมั่นคงด้านอาชีพ
- 4) ความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย
- 5) ความเหลื่อมล้ำลดลง
- 6) ความต้องการในการบูรณาการพื้นที่ป่าไม้ลดลง

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเอกสารจากแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีนโยบายสาธารณะ
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ
- 2.3 แนวคิดการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย
- 2.6 สมมติฐานในการวิจัย
- 2.7 คำอธิบายสมมติฐาน

2.1 แนวคิดทฤษฎีนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะ เป็นกิจกรรมที่มีอยู่ในทุกระดับของรัฐบาล ที่รัฐบาลเลือกจะทำหรือไม่กระทำ เป็นการใช้อำนาจของรัฐในการจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนองค่านิยมของสังคม กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกจะทำต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจำนวนมาก เป็นกิจกรรมที่ทำได้จริง ไม่ใช่เป็นเพียงการแสดงเจตนารมณ์ มีผลลัพธ์ในการแก้ปัญหาที่สำคัญให้สังคมได้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งหรือความร่วมมือของประชาชน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยมีนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะไว้

2.1.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ (Public Policy)

ความหมายของคำว่า “นโยบายสาธารณะ” (Public Policy) มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Easton (1953) กล่าวว่านโยบายสาธารณะ หมายถึง การแจกแจงคุณค่าต่างๆ อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ได้แก่ รัฐบาล และหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาล ดังนั้น การกระทำต่างๆ ของรัฐบาลไม่ว่าด้านใดย่อมก่อให้เกิดผลในการจำแนกแจกแจงคุณค่าต่างๆ ของสังคมนั้น

Anderson (1970) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ เป็นแนวทางการกระทำของรัฐที่มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นโยบายอาจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการออกกฎหมาย การนำกฎหมายไปปฏิบัติ และการบังคับใช้กฎหมาย นอกจากนี้ นโยบายต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งที่รัฐบาลกระทำจริง ไม่ใช่สิ่งที่ตั้งใจกระทำหรือกำลังจะกระทำ การกระทำจะก่อให้เกิดผลของนโยบาย และแนวความคิดเกี่ยวกับผลของนโยบายนี้ทำให้นโยบายแตกต่างจากการตัดสินใจในทางเลือกต่างๆ นโยบายของรับเป็นเรื่องที่ได้กระทำการ หรือควั่นการกระทำนั้น

Sharkansky (1970) กล่าวว่า นโยบายของรัฐคือกิจกรรมต่างๆ ที่รัฐบาลกระทำกิจกรรมดังกล่าวครอบคลุม 3 ประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

- 1) กิจกรรมเกี่ยวกับการบริการสาธารณะด้านต่างๆ เช่น การศึกษาสวัสดิการ การคมนาคม และขนส่ง เป็นต้น
- 2) กิจกรรมนั้นต้องมีกฎข้อบังคับสำหรับบุคคลและหน่วยงานในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เช่น วินัยของทหารและตำรวจ ข้อบังคับของพนักงานควบคุมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น
- 3) กิจกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับการควบคุมกระบวนการกำหนดนโยบายหรือการกระทำทางการเมืองอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงวิธีการเสนอร่างกฎหมายต่อรัฐสภาการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ การสถาปนาหรือตัดสัมพันธ์ภาพทางการทูตกับประเทศหนึ่งๆ เป็นต้น

Dye (1984) กล่าวว่านโยบายสาธารณะ หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำ

Koening (1986) กล่าวว่า นโยบายของรัฐคือ กิจกรรมที่รัฐบาลกระทำหรือไม่กระทำ ซึ่งมีผลกระทบต่อความกินดีอยู่ดีของประชาชน เช่น นโยบายควบคุมกำลังอาวุธ นโยบายกำลังทหาร นโยบายควบคุมมลภาวะในอากาศ นโยบายสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์

William (1965) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะหมายถึง การตัดสินใจขั้นต้นที่จะกำหนดแนวทางกว้างๆ เพื่อนำไปเป็นแนวทางของการปฏิบัติงานต่างๆ ให้เป็นไปอย่างถูกต้องและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Caldwell (1970) กล่าวว่า นโยบายของรัฐเกิดจากการตัดสินใจอย่างสัมฤทธิ์ผลที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่สังคมอนุญาตหรือห้ามมิให้กระทำการ การตัดสินใจดังกล่าวอาจออกมาในรูปของคำสั่งการ ฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือคำพิพากษา เป็นต้น

Eulau and Prewitt (1973) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะหมายถึง การตัดสินใจที่ไม่ใช่การตัดสินใจชั่วคราว แต่เป็นการตัดสินใจที่แน่นอน

Jacob (1966) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง หลักการวางแผนงานหรือแนวทางการกระทำต่างๆ

Lasswell and Kaplan (1970) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง แผนหรือโครงการที่ได้กำหนดขึ้นอันประกอบด้วย เป้าหมายปลายทาง คุณค่าและการปฏิบัติต่างๆ

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (2557, น. 3-5) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะเป็นการนำความรู้ ความคิดที่มีเหตุผลและตั้งใจเพื่อนำไปแก้ไขปัญหา เป็นการกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อการปฏิบัติของรัฐบาล เป็นการกำหนดแนวทางในอนาคต เน้นเป้าหมาย วัตถุประสงค์ เงื่อนไข ผลลัพธ์ และเป็นความพยายามที่จะกระทำเพื่อให้บรรลุผลประโยชน์สาธารณะ

วรเดช จันทรศร (2547, น. 43) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่รัฐจัดขึ้นหรือแผนงานหรือโครงการ หรือแนวทางปฏิบัติที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐได้กำหนดขึ้นเพื่อเจตนาในการแก้ไขปัญหาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2560, น. 21-23) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ เป็นการใช้อำนาจรัฐในการจัดสรรกิจกรรมเพื่อสนองตอบค่านิยมของสังคม ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ได้แก่ ผู้นำทางการเมือง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ พรรคการเมือง กิจกรรมการของรัฐบาลเลือกที่จะกระทำเป็นชุดการกระทำที่มีแบบแผน มีเป้าหมาย และเป็นกิจกรรมที่ปรากฏขึ้นจริง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนิยามความหมายของนโยบายสาธารณะ ว่าเป็นกิจกรรมของรัฐบาลที่ได้วางแผนกระทำกิจกรรมนั้นๆ หรือไม่กระทำก็ได้ เพื่อจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้กับประชาชน

2.1.2 ความสำคัญของนโยบายสาธารณะ

เนื่องจากนโยบายสาธารณะ หมายถึง สิ่งที่เป็นกิจกรรม การกระทำของรัฐบาล หรือแนวทางการเลือกตัดสินใจ แนวทางการกระทำของรัฐบาล เพื่อบรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่กำหนด นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางการบริหาร หรือแนวทางการวางแผนและกำหนดโครงการเพื่อผลลัพธ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เมื่อมีการกำหนดนโยบายหนึ่งๆ ขึ้นมา นโยบายสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (มยุรี อนุমানราชชน, 2556, น. 18-21) ดังนี้

รัฐบาล ด้านนโยบายที่รัฐบาลกำหนดขึ้นสอดคล้องตามความต้องการของประชาชน จะทำให้รัฐบาลได้รับความศรัทธาเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับชมชอบ เช่น นโยบายประชานิยม นโยบาย 30 บาท รักษาทุกโรค นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งละ 1 ล้านบาท เป็นต้น เมื่อรัฐบาลได้นำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติและประชาชนรู้สึกพึงพอใจในนโยบายเหล่านั้น ซึ่งนโยบายเหล่านั้นที่ประชาชนพึงพอใจ เป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางการทำงานให้แก่หน่วยงานในภาครัฐและทิศทางการพัฒนาประเทศ

ฝ่ายข้าราชการ นโยบายสาธารณะ เป็นกลไกเครื่องมือที่สำคัญในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานในภาครัฐ เมื่อรัฐบาลกำหนดนโยบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานจะนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ โดยกำหนดแผนงาน โครงการที่สอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลกำหนดนโยบายของรัฐบาลอาจจะกำหนดไว้ในลักษณะต่างๆ เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา กฎระเบียบ กฎกระทรวง และมติของคณะรัฐมนตรี เป็นต้น ด้านนโยบายหนึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรม เฉพาะเจาะจง ปฏิบัติได้และวัดได้ ก็จะช่วยให้ข้าราชการผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีความเข้าใจในแนวทางการดำเนินงาน และเป้าหมาย วัตถุประสงค์ได้ง่าย และสอดคล้องกัน อันจะส่งผลให้นโยบายนั้นบรรลุสัมฤทธิ์ผลที่ต้องการได้

ฝ่ายประชาชน นโยบายพรรคการเมือง ซึ่งในเวลาต่อมาอาจกลายเป็นนโยบายของพรรค รัฐบาล เมื่อพรรคการเมืองนั้นได้รับเลือกให้จัดตั้งรัฐบาล ทำให้ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง สามารถตัดสินใจเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัดได้ง่ายและสะดวกมากขึ้นกว่าการเปรียบเทียบกับ การพิจารณาเฉพาะคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะในปัจจุบันประเทศที่นิยมให้ประชาชนรวมตัวกันจัดตั้งพรรคการเมืองต่างให้ความสำคัญกับการหาเสียงเลือกตั้ง โดยเน้นนโยบายของพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัดแทนคำมั่นสัญญา ซึ่งผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ไว้กับประชาชนผู้มีสิทธิออกคะแนนเสียงเลือกตั้ง

2.1.3 ผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ในการกำหนดนโยบายสาธารณะ นอกจากสถาบันหลัก ซึ่งได้แก่ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการ มีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญในการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย และเรียกสถาบันทั้ง 3 นี้ว่า ผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะอย่างเป็นทางการ (Official Policy-maker) แล้ว ยังมีผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะอย่างไม่เป็นทางการ (Unofficial Policy-maker) ได้แก่ กลุ่มผลประโยชน์ พรรคการเมือง และประชาชนทั่วไป ซึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญในการตัดสินใจที่จะกำหนดนโยบาย (มยุรี อนุমানราชชน, 2556, น. 18-21) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group) หมายถึง กลุ่มคนที่มีแนวความคิดพื้นฐานชีวิตฐานะสังคมที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกันหรือมีอาชีพเดียวกัน สมาชิกมาร่วมตัวกันเป็นครั้งคราวหรือสม่ำเสมอ เพื่อเรียกร้องและปกป้องผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิก เนื่องจากสมาชิกเห็นความสำคัญของการประสานกิจกรรมร่วมกัน เช่น สมาคมทนายความ สมาคมพ่อค้าข้าว สหภาพแรงงาน สมาคมแพทย์ กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก เป็นต้น กลุ่มผลประโยชน์จะกลายเป็นกลุ่มกดดันหรือกลุ่มอิทธิพล (Pressure Group) เมื่อเรียกร้องผลประโยชน์ของกลุ่มจากสถาบันทางการเมืองหรือเมื่อเรียกร้องให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจเพื่อผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง นอกจากกลุ่มผลประโยชน์จะทำการเรียกร้องผลประโยชน์แล้ว อาจจะนำเสนอข้อมูลสารสนเทศและทางเลือกให้แก่ผู้มีอำนาจตัดสินใจเพื่อนำไปกำหนดนโยบายอย่างสมเหตุผลต่อไป

พรรคการเมือง (Political Parties) หมายถึง องค์การถาวรที่รวบรวมประชาชนให้เข้ามาเป็นสมาชิกพรรคโดยสมัครใจจากชุมชนระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ ประสานประโยชน์ของสมาชิกพรรคและแสวงหาอำนาจทางการเมืองตามวิถีทางที่รัฐธรรมนูญกำหนด ในระบบการเมืองทุกระบบ พรรคการเมืองมีหน้าที่และความสำคัญที่แตกต่างกัน ได้แก่ เป็นช่องทางที่ให้ประชาชน

แสดงออกและทำการรวบรวมข้อเสนอต่างๆ เข้าสู่ระบบ เป็นตัวการในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมือง เสริมสร้างพฤติกรรมของประชาชนด้วยคุณค่าใหม่ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรมความเสมอภาค เป็นต้น มีหน้าที่ในการกลั่นกรองและรวบรวมผลประโยชน์ โดยการแปรเปลี่ยนข้อเรียกร้องของกลุ่มผลประโยชน์ให้เป็นทางเลือกของนโยบายและนำเสนอทางเลือกของนโยบาย เพื่อนำไปใช้แก้ไขปัญหาสังคมและสนองต่อความต้องการของประชาชนที่เป็นสมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะพรรคการเมืองจะต้องแสวงหาการสนับสนุนจากประชาชนผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งผ่านกระบวนการเลือกตั้งโดยมีเป้าหมายในการเข้าไปใช้อำนาจในการปกครองและจัดตั้งรัฐบาลหรือมีอิทธิพลต่อสถาบันหลักทั้ง 3 ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ โดยทั่วไปพรรคการเมืองมีบทบาทในการกำหนดนโยบายสาธารณะในขอบเขตที่กว้างขวางกว่ากลุ่มผลประโยชน์ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ทำหน้าที่เป็นนายหน้า (Broker) มากกว่าที่จะเป็นผู้สนับสนุนผลประโยชน์เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อนำไปกำหนดนโยบายสาธารณะ

ประชาชนทั่วไป (Individual Citizen) ในการกำหนดนโยบายสาธารณะประชาชนทั่วไปมักจะไม่ได้รับความสำคัญให้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกกฎหมาย ซึ่งเป็นหน้าที่มอบหมายให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐรับผิดชอบ แต่ในหลายประเทศ เช่น ในประเทศสมาพันธรัฐสวิสเซอร์แลนด์ ประชาชนมีสิทธิ์ที่จะออกเสียงลงคะแนนโดยตรงในการออกกฎหมายหรือการทำประชามติ (Referendum) หมายถึง การแสดงออกซึ่งความคิดเห็นของประชาชนในกระบวนการที่ขอให้ประชาชนออกเสียงลงคะแนน เพื่อลงมติวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องที่มีความสำคัญต่อประโยชน์ส่วนรวม โดยเฉพาะการแก้ไขรัฐธรรมนูญ วิธีการนี้ใช้เสียงข้างมากเป็นหลักและเป็นรูปแบบหนึ่งของการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง กล่าวได้ว่า สถาบันที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายสาธารณะอย่างเป็นทางการ ได้แก่ สถาบันนิติบัญญัติ สถาบันบริหาร และสถาบันตุลาการ ขณะที่กลุ่มผลประโยชน์พรรคการเมืองและประชาชนทั่วไปเป็นผู้มีส่วนร่วมที่ไม่เป็นทางการในการกำหนดนโยบาย แต่ถึงอย่างไร การมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นสิ่งจำเป็นที่สุดในการกำหนดนโยบายสาธารณะ

2.1.4 ประเภทของนโยบายสาธารณะ

มีนักวิชาการหลายท่านได้แบ่งประเภทของนโยบายสาธารณะ ดังนี้

วรเดช จันทรศร (2547, น. 29) แบ่งประเภทของนโยบายสาธารณะออกเป็น 4 ประเภท

ดังนี้

- 1) นโยบายที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร หรือ นโยบายที่ให้ประโยชน์กับคนส่วนใหญ่ (Distributive Policies)
- 2) นโยบายที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรเสียใหม่ หรือ นโยบายที่ให้ประโยชน์หรือให้โทษเฉพาะกลุ่ม (Redistribution Policies)
- 3) นโยบายที่เกี่ยวกับการควบคุมและคุ้มครองผู้บริโภค (Protective Regulatory Policies)
- 4) นโยบายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและควบคุมผู้ประกอบการที่แข่งขันกัน (Competitive Regulatory Policies)

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2557, น. 9-11) แบ่งประเภทนโยบายออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

- 1) นโยบายบังคับ ได้แก่ การออกกฎหมายหรือกฎระเบียบต่างๆ
- 2) นโยบายกระจายทรัพยากร ได้แก่ นโยบายที่จัดหาสินค้าและให้บริการแก่คนบางกลุ่ม
- 3) นโยบายการจัดสรรทรัพยากรใหม่

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2560, น. 151-195) แบ่งประเภทนโยบายออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- 1) นโยบายสาธารณะมุ่งเน้นขอบเขตเฉพาะด้านและนโยบายสาธารณะมุ่งเน้นสถาบันที่กำหนดคนนโยบาย
- 2) นโยบายมุ่งเน้นเนื้อหาสาระและนโยบายมุ่งเน้นขั้นตอนการปฏิบัติ
- 3) นโยบายมุ่งเน้นการควบคุมกำกับโดยรัฐและนโยบายมุ่งเน้นการควบคุมกำกับตนเอง
- 4) นโยบายมุ่งเน้นการกระจายผลประโยชน์และนโยบายมุ่งเน้นการกระจายความเป็นธรรม
- 5) นโยบายมุ่งเน้นลักษณะเสรีนิยมและนโยบายมุ่งเน้นลักษณะอนุรักษนิยม
- 6) นโยบายมุ่งเน้นลักษณะสินค้าสาธารณะและนโยบายมุ่งเน้นลักษณะสินค้าเอกชน

ดังนั้น นโยบายสาธารณะจึงเป็นกิจกรรมของรัฐบาลที่มุ่งเน้นสร้างประโยชน์ให้กับประชาชนและสังคมส่วนรวม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกคน พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นไปเป็นสำคัญ

2.2 แนวคิดทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนหลังจากนโยบายได้รับอนุมัติจากสภาแล้ว เป็นการนำเอานโยบายในรูปของกฎหมาย คำสั่ง ระเบียบ ไปปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติอาจขึ้นอยู่กับ

หลายๆปัจจัยที่ไม่แน่นอนและบางครั้งไม่อาจควบคุมได้ เช่นผลประโยชน์ของหน่วยงานหรือผลประโยชน์ส่วนตัว หรือแม้กระทั่งขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่มีอยู่ ตลอดจนการได้รับการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ยกตัวอย่าง ดังนี้

2.2.1 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2557, น. 7-8) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการหลังจากที่กฎหมายผ่านสภาหรือนโยบายได้รับอนุมัติ เป็นกิจกรรมของการนำนโยบายที่อยู่ในรูปของกฎหมาย นโยบายระเบียบ คำสั่งหรือรูปแบบอื่นๆ ไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการที่อยู่ระหว่างการก่อรูปนโยบายและผลลัพธ์ อย่างไรก็ตาม การนำนโยบายไปปฏิบัติจริงนั้นอาจไม่ตรงกับที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพราะการปฏิบัติจริงขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ ที่ไม่แน่นอนและควบคุมไม่ได้จำนวนมาก เช่น จำนวนหน่วยงาน ผลประโยชน์ของหน่วยงาน และผลประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนทรัพยากร และความสนับสนุนของฝ่ายต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ยิ่งไปกว่านั้น นโยบายอาจล้มเหลวมาตั้งแต่ตอนคิดหรือก่อรูปนโยบายก็ได้ การที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีความไม่แน่นอนนี้เองที่นักวิชาการหลายคนมองว่าเป็นการเมืองหรือมีการเมืองอยู่ในนั้น สืบเนื่องจากการเกิดความขัดแย้ง การแสวงหาความร่วมมือ การต่อรองและการต่อสู้เพื่อแย่งชิงทรัพยากรจากนโยบาย อนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัตินี้อาจมองจากข้างบนลงล่างหรืออาจมองจากพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติระดับล่างเป็นหลัก หรือมองทั้งสองแบบ

จุมพล หนีมพานิชย์ (2554) กล่าวว่า การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง การบริหารนโยบายที่ครอบคลุมถึงการวิเคราะห์พฤติกรรมองค์การ ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลและกลุ่มบุคคล สมรรถนะ และความร่วมมือของพนักงานภาครัฐและภาคเอกชน สภาพแวดล้อมของระบบ และปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ให้คำนิยามของ การนำนโยบายไปปฏิบัติว่า เป็นการนำเอาแผนงานหรือกิจกรรมที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นไปดำเนินงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

2.2.2 ที่มาของการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ในอดีตการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ มุ่งเน้นไปที่การศึกษากระบวนการของการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation Process) และการประเมินผลของนโยบาย (Policy Evaluation) เป็นส่วนใหญ่ การศึกษาที่มุ่งหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือสภาพความเป็นจริงในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation Process) ซึ่งถือว่าเป็นจุดเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างการศึกษาการกำหนดนโยบายและการประเมินนโยบายกลับกลายเป็นช่องว่างที่ไม่ได้รับความสนใจ ซึ่งเป็นสาเหตุที่นโยบายหรือโครงการที่ได้รับการยอมรับในเบื้องต้นแรกว่าดีหรือสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ กลับล้มเหลวในที่สุด จึงทำให้นโยบายดังกล่าวต้องล้มเลิกไปในที่สุด

กระบวนการของการกำหนดนโยบาย	กระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	การประเมินผลนโยบาย
----------------------------	----------------------------------	--------------------

รูปที่ 2.1 องค์ประกอบการศึกษาการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ (Public policy Analysis)

ที่มา: วรเดช จันทรร, 2551, น. 29

2.2.3 ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

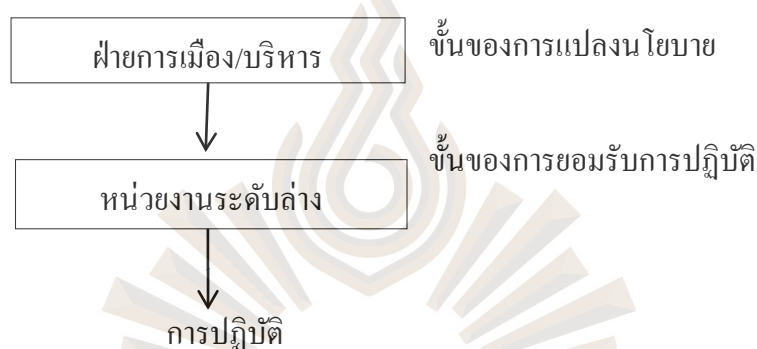
วรเดช จันทรร (2551, น. 32-42) ได้แบ่งขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้

2.2.3.1 การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macroimplementation)

การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาคมีขอบเขตกว้างครอบคลุมไปจนถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคด้วย สิ่งนี้ทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย และปัญหาที่สำคัญคือการที่หน่วยงานในระดับสูงไม่สามารถทำให้หน่วยงานระดับล่างหรือหน่วยงานที่ให้บริการของรัฐนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างตรงตามเจตจำนงของนโยบาย (Policy Intent) ทำให้เกิดความล้มเหลวหรือความล่าช้าในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การนำนโยบายระดับมหภาคไปปฏิบัติเกิดความไม่แน่นอนหรือความล้มเหลว นอกจากปัจจัยเหล่านี้แล้ว การนำนโยบายไปปฏิบัติยังขึ้นอยู่กับเหตุการณ์หรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน หากเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานก็จะทำให้เกิดความต่อเนื่อง (Continuation) ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายระดับมหภาคส่วน

ใหญ่จะต้องอาศัยการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยหน่วยงานหลากหลายแห่ง ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารนโยบาย (Passages)

การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาคสามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นตอนของการแปลงนโยบายออกเป็นแนวทางปฏิบัติหรือออกมาในรูปแบบของแผนงานหรือโครงการ และขั้นตอนที่สอง เป็นขั้นตอนในการทำให้หน่วยงานในระดับล่างยอมรับ (Adopt) แนวทางของแผนงานหรือโครงการนั้นไปปฏิบัติต่อ

รูปที่ 2.2 ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ที่มา: วรเดช จันทรศร, 2551, น. 34

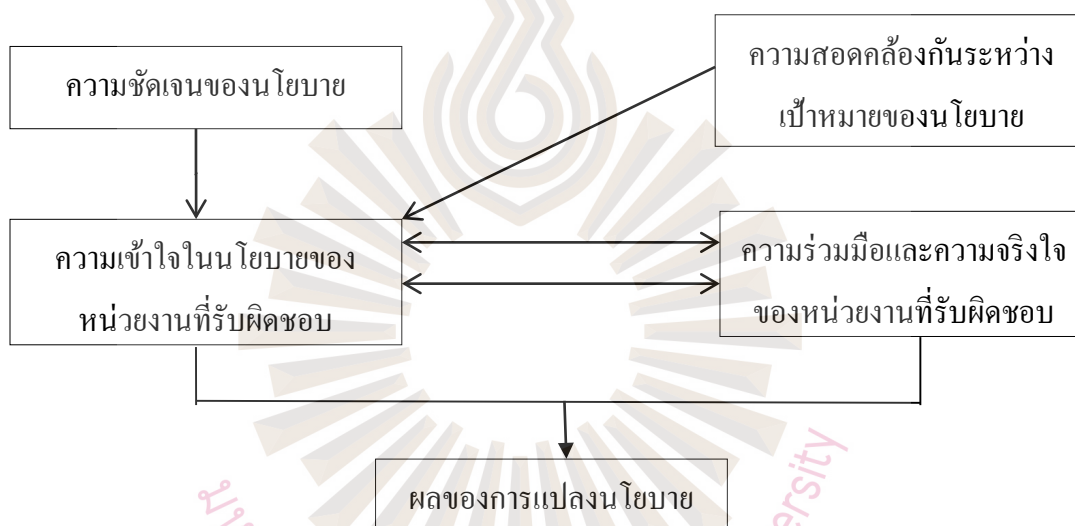
ขั้นตอนของการแปลงนโยบาย เมื่อทางฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายบริหารได้ทำการกำหนดนโยบายออกมาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ปกติจะมีการระบุให้หน่วยงาน ส่วนราชการ หรือองค์การเป็นผู้รับผิดชอบหลัก ซึ่งจะต้องเป็นผู้แปลงนโยบายนั้นออกมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ แผนงานหรือโครงการ ในประเทศไทยหน่วยงานที่รับผิดชอบดังกล่าวมักจะ ได้แก่ กระทรวง ทบวง หรือกรม ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลางที่จะเป็นฝ่ายแปลงนโยบายนั้นออกมาเพื่อให้หน่วยงานปฏิบัติในระดับล่างถือปฏิบัติ

ขั้นตอนของการแปลงนโยบายเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากเพราะหากเมื่อใดที่มีการแปลงนโยบายที่ผิดไปจากวัตถุประสงค์ก็อาจกล่าวได้ว่าความล้มเหลวของนโยบายนั้นย่อมเกิดขึ้นเสียตั้งแต่แรกแล้ว ซึ่งมีปัจจัยหลายปัจจัยที่ส่งผลทำให้ นโยบายต้องถูกแปรเปลี่ยนไปจากวัตถุประสงค์เดิม ได้แก่

- 1) ความคลุมเครือหรือการขาดความเฉพาะเจาะจงของนโยบายเอง
- 2) ความหลากหลายในเป้าหมายของนโยบาย
- 3) ระดับความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายที่หน่วยงานรับผิดชอบ

4) ระดับความร่วมมือและความจริงใจในการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติของ
หน่วยงานรับผิดชอบ

ดังนั้น ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในเบื้องต้นจึงขึ้นอยู่กับความชัดเจนของ
เป้าหมายและการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบายมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของ
นโยบาย ตลอดจนให้ความร่วมมือกับฝ่ายการเมืองและมีความจริงใจที่จะนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ
เพียงใด

รูปที่ 2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความถูกต้องในการแปลงนโยบายของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการ
นำนโยบายไปปฏิบัติ

ที่มา: วรเดช จันทรศร, 2551, น. 36

ขั้นตอนของการยอมรับ เป็นการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค คือ การทำให้
หน่วยงานในระดับล่างยอมรับแนวทาง แผนงาน โครงการ หรือผลของการแปลงนโยบายนั้นไป
ปฏิบัติ ในการทำให้หน่วยงานระดับล่างยอมรับ ทั้งนี้แนวทางดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น
ลักษณะของหน่วยงานท้องถิ่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคม และการเมืองของท้องถิ่นนั้น
ตลอดจนประโยชน์ที่รัฐควรจะให้กับหน่วยงานระดับล่าง ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการ
ที่จะสร้างความเต็มใจให้กับหน่วยงานระดับล่างยังไม่สามารถประกันได้ว่านโยบายนั้นจะประสบ
ความสำเร็จหรือไม่ การยอมรับอย่างเดียวยังอาจจะไม่เพียงพอ ถ้าหากหน่วยงานระดับล่างขาดความ
ร่วมมือร่วมใจ ถึงแม้ส่วนกลางจะมีอำนาจในการควบคุมและตรวจสอบ แต่อำนาจดังกล่าวถือได้ว่ามี

อิทธิพลโดยทางอ้อมเท่านั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง อำนาจที่แท้จริงในการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมอยู่ที่หน่วยงานและผู้ปฏิบัติซึ่ง ได้แก่ ข้าราชการระดับล่าง (Street-level Bureaucrats) เพราะฉะนั้น การสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจถึงขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคด้วย

2.2.3.2 การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro Implementation)

การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาคเริ่มจากการที่หน่วยงานระดับล่างรับนโยบาย แผนงาน หรือโครงการมาจากเบื้องบน แล้วนำนโยบายแผนงานหรือโครงการนั้นมาปรับเปลี่ยนให้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน โดยจะต้องอาศัยพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานในแต่ละหน่วยงานเดิมก่อน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำได้ยาก เพราะในความเป็นจริง เมื่อหน่วยงานได้รับนโยบายใดๆ มาแล้วก็จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานโดยอัตโนมัติ ซึ่งสิ่งนี้เป็นปัญหาที่สำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค นอกจากนี้ การนำนโยบายหรือโครงการดังกล่าวมาปฏิบัติให้บรรลุผลนั้นจะต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การประสานประโยชน์ระหว่างหน่วยงานเจ้าของโครงการนั้นกับองค์กรระดับล่างที่ทำหน้าที่

สิ่งที่สำคัญอีกประการในขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค ได้แก่ กระบวนการปรับตัวนั้นจะต้องอาศัยการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงานระดับล่างเช่นกัน ลำดับขั้นตอนของการตัดสินใจดังกล่าวจะเรียกว่า Path of Micro-Implementation ซึ่งสมมติว่าปัจจัยนำเข้าของระบบการปฏิบัติในระดับล่างนั้นจะถูกแปลงให้เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานโดยอาศัยการตัดสินใจที่ต่อเนื่องมาเป็นลำดับ

ดังนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการระดมพลัง (Mobilization) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Deliverer Implementation) และขั้นตอนในการสร้างความเป็นปึกแผ่น (Institutionalization) หรือความต่อเนื่องในองค์กร (Continuation)

ขั้นการระดมพลัง

ในขั้นตอนนี้ หน่วยงานในระดับล่างจะต้องดำเนินการใน 2 กิจกรรม คือ การพิจารณารับนโยบาย และการแสวงหาความสนับสนุน ในกิจกรรมแรกหน่วยงานในระดับล่างจะพิจารณาว่านโยบายจากส่วนกลางมีความเหมาะสมมีความสำคัญเร่งด่วน ตรงตามเป้าหมายของหน่วยงานและสามารถสนองตอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่เพียงใด การตัดสินใจดังกล่าวถือว่าเป็น

จุดสำคัญในการชี้ชะตาหรืออนาคตของนโยบาย หากหน่วยงานในระดับล่างเห็นว่านโยบายดังกล่าวไม่มีความสำคัญ ไม่เกี่ยวกับหน้าที่หลักของหน่วยงาน ความผูกพันของหน่วยงานในระดับล่างที่มีต่อนโยบายนั้นก็จะไม่มี

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้หน่วยงานในระดับล่างจะให้การยอมรับในนโยบายเนื่องจากเห็นว่าเป็นความสำคัญเร่งด่วนและตรงกับเป้าหมายของหน่วยงาน แต่ก็ไม่เป็นการประกันต่อความสำเร็จของนโยบายนั้นในระยะยาว ดังนั้น ในขั้นตอนการระดมพลัง กิจกรรมที่สองซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาความสนับสนุนส่วนตัวจากสมาชิกในหน่วยงาน ตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่นๆ จึงเป็นเรื่องสำคัญ การสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง โดยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในท้องถิ่นเข้ามาร่วมกันออกแบบหรือกำหนดโครงการของท้องถิ่นที่จะจัดทำเสียตั้งแต่เบื้องต้น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความสำเร็จและความต่อเนื่องให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ขั้นการปฏิบัติ

ขั้นตอนนี้ครอบคลุมถึงกระบวนการปรับเปลี่ยนนโยบายหรือโครงการที่ได้มีการยอมรับแล้วออกมาในรูปของการปฏิบัติจริง ในขั้นนี้จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวผู้ปฏิบัติโดยตรง ซึ่งในบางกรณี ผู้ปฏิบัติอาจทำการตัดสินใจ หรือกำหนดแนวทางปฏิบัติงานประจำขึ้น หรืออาจนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เห็นว่าเหมาะสมเข้ามาใช้เพื่อทำให้เกิดการปฏิบัติงานภายใต้แรงกดดันของการทำงาน หรือความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติในระดับล่างจึงขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล ลักษณะของการปฏิบัติหรือการให้บริการจึงไม่มีทางที่จะทำให้เป็นแบบฉบับเดียวกันได้ โดยเฉพาะในนโยบายด้านการบริการ สังคมผู้ปฏิบัติจะต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการโดยตรง ผู้ปฏิบัติย่อมจะมีดุลยพินิจในการบริการอย่างมากจนผู้บังคับบัญชาไม่สามารถทำการควบคุมได้ ดังนั้น การสร้างความสำเร็จของการปฏิบัติให้เกิดขึ้นจึงขึ้นอยู่กับความแสวงหาแนวทางในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการหรือสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ ในแต่ละช่วงเวลา อีกทั้งหน่วยงานระดับล่างยังจะต้องแสวงหาวิธีการที่จะปรับพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติระดับล่างให้เข้ากับนโยบายอีกด้วย

ขั้นการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง

ความสำเร็จหรือผลลัพธ์ในระยะยาวของนโยบายใดก็ตามจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากนโยบายนั้นไม่ถูกนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (Continuation) โดยผู้ปฏิบัติ ถึงแม้ว่าระยะเวลาในนโยบายนั้นไม่

สิ้นสุดแล้ว แต่ก็ยังมีการนำนโยบายไปปฏิบัติต่อไป การที่จะให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องหมายความว่า นโยบายนั้นจะต้องถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเป็นหน้าที่ประจำวัน (Routinization) ของผู้ปฏิบัติด้วย ขั้นตอนนี้จึงเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากอีกขั้นตอนหนึ่ง เนื่องจากมีนโยบายเป็นจำนวนมากที่หน่วยงานปฏิบัติในระดับล่างมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติแต่ในช่วงระยะเวลาอันสั้น ในเวลาต่อมาเมื่อรัฐบาลเลิกให้ความสนใจหรือเลิกให้งบประมาณ หน่วยงานระดับล่างก็มักจะเลิกปฏิบัติตามนโยบายนั้น ฉะนั้น การสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องหาทางทำให้การปฏิบัติตามขั้นตอนที่สองสืบทอดมาสู่ขั้นตอนที่สาม คือ การสร้างความเป็นปรักแผ่นเชิงสถาบัน (Institutionalization) หรือความต่อเนื่องในการปฏิบัติให้เกิดขึ้นกับนโยบายนั้น

2.2.4 แนวคิดปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วเรช จันทรศร (2551, น. 98-103) ได้เสนอลักษณะของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าจะครอบคลุมปัญหาต่างๆ 5 ด้าน ได้แก่

2.2.4.1 ปัญหาทางด้านสมรรถนะ

ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ไม่ว่าจะนโยบายนั้นจะเป็นประเภทใดก็ตามอาจกล่าวได้ว่า โดยส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสามารถในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นได้มากน้อยแค่ไหนเพียงใด ดังนั้น ปัญหาหลักด้านหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติจึง ได้แก่ ปัญหาด้านสมรรถนะ ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใดยังขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยอีกหลายๆ ประการ ได้แก่ (1) ปัจจัยทางด้านบุคลากร (2) ปัจจัยทางด้านเงินทุน (3) ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิชาการหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น

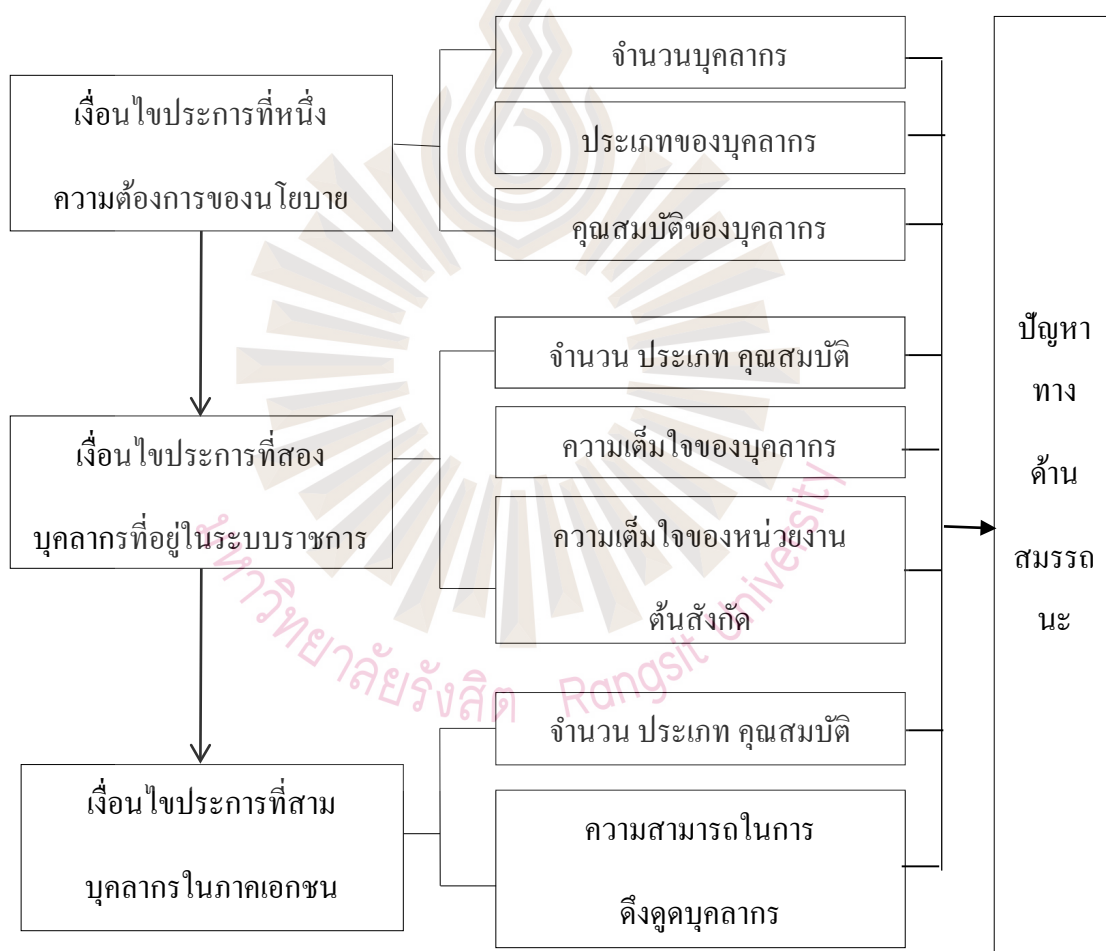
1) ปัจจัยด้านบุคลากร

ปัญหาทางด้านสมรรถนะจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหลายประการดังนี้

1.1) เงื่อนไขประการแรก นโยบายที่จะถูกนำไปปฏิบัตินั้นต้องการบุคลากรจำนวนเท่าใด ต้องการบุคลากรประเภทใด และต้องการบุคลากรที่มีคุณสมบัติอย่างไร

1.2) เงื่อนไขประการที่สอง บุคลากรที่ต้องการเหล่านั้นมีอยู่แล้วในระบบราชการหรือไม่ หากมีอยู่แล้ว บุคลากรที่ต้องการเหล่านั้นมีคุณภาพ ความรู้ ความสามารถที่จะปฏิบัติตามนโยบายนั้นได้หรือไม่ บุคลากรเหล่านี้มีความยินดีหรือความตั้งใจที่จะมาร่วมเป็นผู้ปฏิบัติในนโยบายนั้นหรือไม่ หน่วยงานที่มีบุคลากรเหล่านั้นอยู่ยินดีที่จะให้บุคคลเหล่านั้นมาเป็นผู้ร่วมปฏิบัติในนโยบายนั้นหรือไม่

1.3) เงื่อนไขประการที่สาม หากไม่มีบุคลากรที่ต้องการเหล่านั้นอยู่ในระบบราชการหรือมีไม่พอ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะสามารถหาบุคลากรจากภาคเอกชนได้หรือไม่ จะมีความสามารถหรือวิธีการดึงดูดบุคลากรเหล่านั้นให้ปฏิบัติงานในนโยบายหรือโครงการได้อย่างไร

รูปที่ 2.4 ปัจจัยด้านบุคลากรที่ส่งผลต่อปัญหาทางด้านการสมรรถนะภายใต้เงื่อนไขต่างๆ

ที่มา: วรเดช จันทรศร, 2547, น. 51

จากรูปที่ 2.4 ในเงื่อนไขที่หนึ่ง จะเห็นได้ว่าปัญหาทางด้านการสมรรถนะจะมีมากขึ้น ถ้าหากว่านโยบายที่ถูกกำหนดมีความต้องการที่จะต้องอาศัยบุคลากรผู้ปฏิบัติ เป็นจำนวนมากหลายๆ

ประเภท รวมตลอดถึงจะต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณสมบัติหรือความรู้ ความสามารถสูง ปัญหาในลักษณะนี้โดยส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาในขั้นเริ่มต้นของการนำนโยบายไปปฏิบัติ หากการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวไม่สามารถที่จะหาบุคลากรได้ทันทั่วทั้ง ความล่าช้าในการปฏิบัติก็อาจเกิดขึ้น หากทางบุคลากรมีคุณภาพไม่เหมาะสม ปัญหาในการนำไปปฏิบัติ ก็อาจเกิดขึ้น โดยส่วนหนึ่ง

ในเงื่อนไขประการที่สอง ปัญหาในการนำไปปฏิบัติจะมีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น หากบุคลากรที่ต้องการนั้นมีอยู่ไม่เพียงพอในระบบราชการ หรือบุคลากรไม่มีความพร้อมหรือเต็มใจที่จะเข้าร่วมปฏิบัติในนโยบายนั้น และหากบุคลากรกระจัดกระจายกันอยู่ตามส่วนราชการต่างๆ หลายนๆ หน่วย ก็อาจเกิดปัญหาความไม่เต็มใจของหน่วยงานต้นสังกัดที่จะให้ข้าราชการในสังกัดร่วมปฏิบัติตามนโยบายนั้น ในระบบราชการไทย นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบทจะประสบปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรมาก เพราะบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมักจะสมัครใจอยู่ปฏิบัติงานในส่วนกลางมากกว่าจะไปปฏิบัติงานตามท้องที่ในชนบท ทั้งนี้เพราะ โอกาสความก้าวหน้าจะมีมากกว่าหากปฏิบัติงานอยู่ในส่วนกลาง

ในเงื่อนไขประการที่สาม หากการปฏิบัติตามนโยบายนั้นจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรจากภาคเอกชนเข้าร่วมปฏิบัติด้วย ปัญหาในแง่ของการได้มาซึ่งบุคลากรเหล่านี้จะมีความยากลำบากมากยิ่งขึ้น และในประการสำคัญ หน่วยราชการย่อมจะมีข้อติดขัดทางด้านกฎหมาย ระเบียบค่าตอบแทนต่างๆ ที่จะอุปสรรคต่อความสามารถในการดึงดูดบุคลากรจากภาคเอกชนให้เข้าร่วมปฏิบัติงานในนโยบายนั้นได้ตามที่ต้องการและอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ในภาพรวมจะส่งผลกระทบต่อสมรรถนะของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนถึงความสำเร็จของนโยบายโดยรวม

2) ปัจจัยทางด้านเงินทุน

ปัญหาทางด้านสมรรถนะจะมีมากขึ้นหากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติถูกจำกัด โดยเงื่อนไขของการใช้เงินทุน ซึ่งข้อจำกัดในการใช้เงินทุนมีมากหรือมีระเบียบข้อบังคับไว้มากจนขาดความยืดหยุ่นก็จะยิ่งเป็นการบั่นทอนสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติมากขึ้นเท่านั้น ในประการสำคัญ หากหน่วยปฏิบัติมีความต้องการที่จะใช้เงินเพิ่มมากขึ้นกว่าที่กำหนดไว้เป็นไปได้เพียงใดที่รัฐบาลหรือหน่วยงานจากส่วนกลางจะสามารถตอบสนองได้ ความล่าช้าในการปฏิบัติก็อาจเกิดขึ้นและอาจจะมีผลมาถึงความล้มเหลวในการนำนโยบายปฏิบัติโดยส่วนรวมได้

3) ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิชาการ หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในนโยบาย

ปัญหาทางด้านสมรรถนะจะมีมากขึ้นถ้าหากหน่วยที่รับผิดชอบไม่ได้รับการสนับสนุนทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อย่างเพียงพอหรือทันต่อเวลา ในบางกรณี การปฏิบัติตามนโยบายนั้นมีลักษณะที่ต้องใช้วิชาการหรือเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ปัญหาทางด้านสมรรถนะจะมีมากขึ้นถ้าหากผู้ปฏิบัติขาดความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับปัจจัยทางด้านบุคลากรโดยตรง ฉะนั้น ในภาพรวมอาจกล่าวได้ว่าปัญหาทางด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติจะมีมากขึ้น หากหน่วยนั้นขาดความพร้อมทางด้านบุคลากรหรือเทคโนโลยี ปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลทำให้เกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้

2.2.4.2 ปัญหาทางการควบคุม

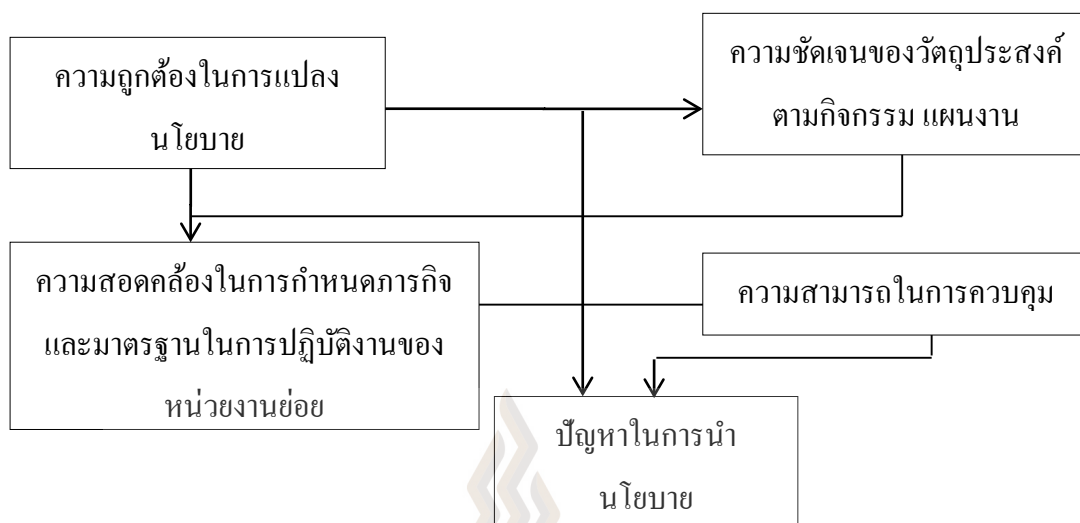
ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุม หมายถึง ความสามารถในการวัดความก้าวหน้าหรือผลการปฏิบัติของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ มีผลงานเป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่า ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเพิ่มมากขึ้น ถ้าหากว่าผู้รับผิดชอบในนโยบายนั้นขาดความสามารถที่จะทำการวัดผลหรือควบคุมจะมีมากหรือน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขต่างๆ หลายประการ ดังนี้

เงื่อนไขประการแรก ขึ้นอยู่กับความสามารถของหน่วยที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบายว่าจะสามารถแปลงนโยบายนั้นๆ ออกมาเป็นแนวทางปฏิบัติ แผนงาน หรือโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการของนโยบายเพียงใด

เงื่อนไขประการที่สอง ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการนั้นมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพียงใด

เงื่อนไขประการที่สาม ขึ้นอยู่กับที่หน่วยปฏิบัติจะมีการกำหนดภารกิจตลอดจนมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติงานรวม แผนงาน หรือโครงการนั้นเพียงใด

เงื่อนไขทั้งสามประการนี้จะมีผลโดยตรงต่อการสร้างความสามารถในการควบคุมหรือการวัดความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานที่จะสามารถสนองตอบต่อความต้องการของนโยบายได้ และในขณะเดียวกันก็จะมีผลโดยตรงต่อปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

รูปที่ 2.5 เงื่อนไขต่างๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการควบคุมและปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
ที่มา: วรเดช จันทรศร, 2547, น. 54

เงื่อนไขต่างๆ เหล่านี้จะถือได้ว่ามีความสำคัญต่อการสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะนโยบายจะประสบความสำเร็จไม่ได้หากผู้ปฏิบัติขาดความรู้ความเข้าใจว่าตนเองควรจะทำอะไรบ้าง ความเข้าใจเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ หากการเปลี่ยนนโยบายไม่ถูกต้อง วัตถุประสงค์ตามกิจกรรม แผนงานหรือโครงการขาดความชัดเจนหรือคลุมเครือ ตลอดจนหน่วยงานย่อยไม่ได้มีการกำหนดภารกิจและมาตรฐานในการทำงานให้สอดคล้องกับกิจกรรมหลัก แผนงาน โครงการ ในท้ายที่สุด ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติดังกล่าวเมื่อแปลงออกมาเป็นผลการปฏิบัติแล้วจำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นภายใต้ระบบของการวัดผลการปฏิบัติงานด้วย เพื่อให้ผู้บริหารหรือผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบจะได้หาทางเชื่อมโยงผลการปฏิบัติในส่วนต่างๆ ให้ประสานซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุผลของนโยบายตามที่ได้ตั้งเป้าหมาย

2.2.4.3 ปัญหาทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง

ไม่ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีสมรรถนะสูงเพียงใด ไม่ว่าผู้รับผิดชอบในนโยบายจะมีความสามารถในการควบคุมผลงานของหน่วยปฏิบัติภายใต้ระบบการวัดและติดตามผลที่สมบูรณ์เพียงใดก็ตาม การนำนโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จไปไม่ได้ถ้าหากปราศจากเสียซึ่งความร่วมมือจากสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติ ในอีกนัยหนึ่ง ปัญหา

องค์กรนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ถ้าสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้นๆ

ทั้งนี้ เจาะใจหรือเหตุผลหลักๆ 7 ประการ ที่มีผลทำให้สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้นๆ

1) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติเห็นว่านโยบายนั้นไม่ได้มาจากฐานความต้องการของตนเองที่แท้จริง (Felt Need) ของสมาชิกในองค์กร หรือสมาชิกไม่ให้ความสำคัญของนโยบายนั้น

2) ปัจจัยส่งผลให้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานตลอดจนพฤติกรรมการทำงานของสมาชิกในองค์กรต้องเปลี่ยนแปลงไป

3) หัวหน้าหน่วยปฏิบัติไม่ได้ให้การสนับสนุนนโยบายเท่าที่ควร

4) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติทำการต่อต้านเพราะเห็นว่าการปฏิบัติตามนโยบายจะส่งผลให้งบประมาณและอัตราค่าจ้างของหน่วยต้องลดลงในระยะยาว อีกทั้งอาจก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนภารกิจและหน้าที่ของบุคลากรอย่างมาก

5) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติเห็นว่านโยบายถูกกำหนดขึ้น โดยฝ่ายบริหารที่ไม่เข้าใจสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน

6) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่เห็นด้วยกับสาระหรือวิธีปฏิบัติในนโยบาย เพราะไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

7) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือและต่อต้าน เนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจว่าจะปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างไร ความเข้าใจว่าจะปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างไร

2.2.4.4 ปัญหาด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

มีสาเหตุมาจากผู้รับผิดชอบหรือมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยเช่น การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดภายใต้สภาพแวดล้อมทางการเมือง ซึ่งเน้นการเผชิญหน้า การแสวงหาการสนับสนุน การเจรจาต่อรองในการจัดสรรทรัพยากร หรือผลประโยชน์ระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาด้านนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยหลายประการ เช่น

1) ลักษณะของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่หน่วยงานปฏิบัติมีกับหน่วยงานที่ควบคุมนโยบายดังกล่าว

2) ระดับความจำเป็นที่หน่วยงานปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือหรือทำการตกลงกับหน่วยงานอื่นๆ

3) ระดับความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานร่วมกันได้

2.2.4.5 ปัญหาด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลสำคัญ

การนำนโยบายไปปฏิบัติหากขาดการสนับสนุนและความผูกพันขององค์กร หรือบุคคลสำคัญแล้ว ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจเกิดขึ้นได้ บางกรณีปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลไปถึงความล้มเหลวของนโยบายโดยตรง องค์กรและบุคคลสำคัญในที่นี้หมายถึง กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ตลอดจนสื่อมวลชน เป็นต้น องค์กรหรือบุคคลสำคัญดังกล่าวอาจให้การสนับสนุนทางการเมือง เงินทุน งบประมาณ ตลอดจนสามารถสร้างอุปสรรคหรือการต่อต้านได้ตลอดเวลา ตามสถานะอำนาจและสถานการณ์ ดังนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติจะเกิดอุปสรรคมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ

1) ผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายบริหารหรือไม่

2) กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและเห็นประโยชน์ของนโยบายมากน้อยเพียงใด

3) ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับสื่อมวลชนมีความสำคัญในการสร้างแนวร่วม และความน่าเชื่อถือของนโยบาย

4) บุคคลสำคัญให้ความสนับสนุนนโยบายเพียงใด

กล่าวได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแปลงแผนงาน วัตถุประสงค์ที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ในนโยบาย ซึ่งอาจรวมถึง กฎหมาย คำสั่ง ระเบียบต่างๆ ให้เป็นโครงการ แผนงาน หรือแนวทางที่เป็นรูปธรรม พร้อมทั้งมีการศึกษาผลกระทบ และมีการประเมินผลของโครงการ แผนงาน หรือแนวทางที่ได้กำหนดไว้

2.3 แนวคิดการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (กรมที่ดิน, 2560)

2.3.1 ความเป็นมา

รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการที่ดินของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่พี่น้องประชาชน คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2557 เห็นชอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ให้มีคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ กำหนดแนวทางหรือมาตรการในการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในเบื้องต้น มุ่งเน้นยุทธศาสตร์ด้านการจัดที่ดินให้ประชาชนผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ด้วยการจัดที่ดินในลักษณะแปลงรวมโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์ แต่อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐเป็นกลุ่มหรือชุมชนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ คทช. กำหนด ในรูปแบบสหกรณ์หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม คทช. ดำเนินการผ่านกลไกการทำงานในรูปของคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ และคณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินจังหวัด (คทช. จังหวัด) โดยคณะอนุกรรมการจัดที่ดิน มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานและอธิบดีกรมที่ดิน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่สำรวจตรวจสอบและจัดทำข้อมูลผู้ยากไร้ที่ไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย รวมทั้งจัดทำแผนและกำหนดหลักเกณฑ์ คุณสมบัติและการคัดเลือกบุคคลให้เข้าอยู่อาศัยทำกินในที่ดินของรัฐ

2.3.2 วัตถุประสงค์

บริหารจัดการที่ดินของรัฐทุกประเภทและป้องกันไม่ให้เกิดการบุกรุกโดยเด็ดขาด โดยเฉพาะพื้นที่ต้นน้ำในชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 ซึ่งในหลักการต้องให้ผู้บุกรุกออกจากพื้นที่และให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาหาแนวทางแก้ไขให้เหมาะสม โดยน้อมนำแนวพระราชดำริมาเป็นแนวทางในการดำเนินการ เช่น โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ โครงการหมู่บ้านป่าไม้แผนใหม่ เพื่อนำมาพัฒนาและดูแลหมู่บ้านที่อยู่ในป่า และพื้นที่กันชนรอบพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่าสมบูรณ์ ให้จัดในรูปแบบป่าชุมชน เพื่อป้องกันไม่ให้พื้นที่ป่าที่สมบูรณ์ถูกบุกรุกทำลาย

2.3.3 รูปแบบการดำเนินการ

- 1) การจัดระบบ นำที่ดินของรัฐที่ไม่มีผู้ครอบครอง (ที่ว่าง) มาบริหารจัดการอย่างเป็นระบบให้แก่ราษฎรได้ใช้ประโยชน์
- 2) การจัดระเบียบ นำที่ดินของรัฐที่มีผู้ครอบครอง (ที่มีการบุกรุก) มาจัดระเบียบ

2.3.4 พื้นที่ดำเนินการ

คทช. ได้เห็นชอบพื้นที่ดำเนินการตามโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน ตามที่คณะกรรมการจัดหาที่ดินส่งมอบ ดังนี้

- 1) ปังบประมาณ พ.ศ.2558 ดำเนินการในพื้นที่ 18 พื้นที่ 16 จังหวัด แยกเป็น
 - 1.1) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 13 พื้นที่ 11 จังหวัด ได้แก่ จ.กาญจนบุรี เชียงราย เชียงใหม่ นครพนม พะเยา มุกดาหาร ยโสธร ราชบุรี ลำปาง อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี
 - 1.2) พื้นที่ ส.ป.ก. 4 พื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จ.กาฬสินธุ์ ชุมพร นครราชสีมา และอุทัยธานี
 - 1.3) พื้นที่ป่าชายเลน 1 พื้นที่ 1 จังหวัด คือ จ.นครศรีธรรมราช
- 2) ปังบประมาณ พ.ศ. 2559 ดำเนินการใน 22 พื้นที่ 18 จังหวัด แยกเป็น
 - 2.1) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 16 พื้นที่ 14 จังหวัด ได้แก่ จ.ขอนแก่น เชียงใหม่ ตาก นครสวรรค์ บึงกาฬ พิษณุโลก นครราชสีมา มหาสารคาม ยโสธร ระนอง สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู และ จ.อุดรธานี
 - 2.2) พื้นที่ราชพัสดุ 2 พื้นที่ 2 จังหวัด ได้แก่ จ.บุรีรัมย์และปราจีนบุรี
 - 2.3) พื้นที่สาธารณะประโยชน์ 4 พื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จ.ขอนแก่น ชัยนาท นครสวรรค์ และมุกดาหาร

2.3.5 การดำเนินงานที่ผ่านมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 อนุมัติหลักการจัดการที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาลในลักษณะแปลงรวม โดยมีให้กรรมสิทธิ์ แต่อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐเป็นกลุ่มหรือชุมชนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ คทช. กำหนด ในรูปแบบสหกรณ์ หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม โดยการดำเนินงานดังกล่าวให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของประเภทที่ดินกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขภายใต้ความเห็นชอบ

ของ คทช. รับทราบกระบวนการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ดำเนินการระยะที่ 1 กระบวนการการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนในพื้นที่ ส.ป.ก. สำหรับพื้นที่ดำเนินการระยะที่ 2 คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2559 รับทราบกระบวนการการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ปฏิรูปที่ดิน พื้นที่สาธารณะประโยชน์ และพื้นที่ป่าชายเลน ในภาพรวม

2.3.6 ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ

1) ประชาชนผู้ยากไร้ไม่มีที่ดินทำกินหรือที่อยู่อาศัยได้รับการช่วยเหลือ ได้รับการช่วยเหลือให้มีที่ดินทำกินหรือที่อยู่อาศัยเพียงพอต่อการดำรงชีพ มีความมั่นคงในการถือครองที่ดิน และการประกอบอาชีพ

2) ประชาชนผู้ยากไร้จะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต เพราะนอกจากจะได้รับการช่วยเหลือด้านที่ดินทำกินแล้ว ยังได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านอาชีพ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็น เช่น การจัดทำถนนเพื่อใช้ในการสัญจรขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ จัดตลาดในการกระจายผลผลิตทางการเกษตร สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น

3) ช่วยลดการรุกรานพื้นที่ป่าอันเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ที่สำคัญของประเทศหรือที่ดินของรัฐประเภทอื่นๆ

2.3.7 ประโยชน์ที่ภาครัฐจะได้รับ

1) ลดปัญหาข้อพิพาทเรื่องที่ดินทำกินและการบุกรุกที่ดินของรัฐ

2) สามารถแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ในสังคม ลดช่องว่างระหว่างคนรวยคนจน อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ ซึ่งเป็นการสร้างความมั่งคั่งอย่างยั่งยืนให้เกิดขึ้นในประเทศ

3) สามารถสงวนป้องกันและอนุรักษ์ไว้ซึ่งแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญของประเทศ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิพนธ์ พัวพงศกร (2557) ทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตร และการวิจัยเพื่อสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเกษตรไทย การพัฒนาภาคเกษตรไทยต้องเน้น ยุทธศาสตร์ดังนี้ 1) ยกย่องรายได้เกษตรกร เพิ่มรายได้ต่อหัว เพิ่มขนาดฟาร์ม 2) เพิ่มรายได้จากการเพิ่มมูลค่าและคุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ใหม่ 3) อุดหนุนเกษตรกรที่อนุรักษ์ทรัพยากรเกษตร เพราะทรัพยากรเกษตรเป็นเรื่องที่สำคัญทั้งปัจจุบันและอนาคต

สถาบันพระปกเกล้า (2558) ได้ศึกษาการบริหารจัดการที่ดินเนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ กรณีศึกษา จังหวัดอุทัย พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินสหกรณ์ปฏิรูปที่ดินระบ่า จำกัด จังหวัดอุทัย ดำเนิน โครงการจัดที่ดินทำกินตามนโยบายรัฐบาลภายใต้คณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.จังหวัดอุทัย) โดยเช่าที่ดินของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดอุทัย ที่อยู่ที่ตำบลระบ่า อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัย จำนวนเนื้อที่ 3,239-2-39 ไร่ มาจัดสรรที่ดินในรูปแบบสหกรณ์ให้กับประชาชน 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) ประชาชนบ้านทุ่งแฝก หมู่ที่ 10 ตำบลระบ่า อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัย ซึ่งแจ้งสำรวจการถือครองพื้นที่ป่าไม้ตามมติ ครม. วันที่ 30 มิ.ย. 2541 ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าห้วยทับเสลา และป่าห้วยคอกควาย อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัย จำนวน 18 ราย (2) ประชาชนตำบลห้วยคต และตำบลทองหลาง อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัย ที่บุกรุกเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่สวนป่าในเขตนอุทยานห้วยคต อำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัย จำนวน 126 ราย และ (3) ประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินหรือที่อยู่อาศัย ผู้ขึ้นทะเบียนขอรับความช่วยเหลือด้านที่ดินทำกิน ที่อยู่ที่ตำบลระบ่า อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัย จำนวน 317 ราย โดยจัดทำผังแปลงที่ดินในพื้นที่ 3,239-2-39 ไร่ ในส่วนแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินสหกรณ์ปฏิรูปที่ดิน จำกัด จังหวัดอุทัยธานี โดยได้ทบทวนแผนการดำเนินการโยกย้ายชุมชนออกจากพื้นที่ป่า โดยศึกษาข้อมูลประกอบการพิจารณา ดังนี้ (1) ประวัติความเป็นมาและการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับชุมชนเป้าหมายในอดีตที่ผ่านมา (2) ความพึงพอใจต่อโครงการของชุมชนเป้าหมาย (3) ความพร้อมของพื้นที่รองรับการโยกย้ายชุมชนออกจากพื้นที่ป่า (4) ความพร้อมในการพัฒนาอาชีพเพื่อรองรับการโยกย้ายชุมชนออกจากพื้นที่ป่า (5) ความพร้อมด้านงบประมาณในการดำเนินโครงการ หน่วยงานด้านป่าไม้ดำเนินการพิสูจน์สิทธิประชาชนที่ถือครองพื้นที่ป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดสรรที่ดินทำกินควบคู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต ประสานการปฏิบัติด้านแผนงาน วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ให้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

ชั้นภัทร โศตรสิงห์ (2556, น. 40-41 อ้างถึงใน พิชัย รัตนคิลก ณ ภูเก็ต, 2553, น. 49) การวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายโฉนดชุมชนไปปฏิบัติ สามารถวัดได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับระเบียบและวิธีการที่มีความเหมาะสมในแต่ละนโยบายที่ต่างกัน สำหรับนโยบายโฉนดชุมชนสามารถวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายโฉนดชุมชนไปปฏิบัติได้จาก ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ดังนี้

- 1) การวัดผลผลิต คือ การวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจากผลผลิตของนโยบาย เป็นการวัดผลผลิตที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยวัดจากระดับหรือร้อยละของการบรรลุเป้าหมายหรือเป้าประสงค์ของนโยบายภายใน เวลาที่กำหนด สอดคล้องกับวิธีการประเมินที่เรียกว่าการประเมินเป้าประสงค์ซึ่งเป็นการประเมินที่จะบอกได้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด
- 2) การวัดผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนเป้าหมายของนโยบาย ประกอบไปด้วย (1) การที่ชุมชนเป้าหมายที่ได้รับโฉนดชุมชนมีการดำเนินการตาม ภาระ หน้าที่ของชุมชน ตามประกาศคณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้มีโฉนดชุมชน (2) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของชุมชนเป็นไปตามเหตุผลของนโยบาย 2 ประการคือ ประการแรก รูปแบบโฉนดชุมชนจะทำให้มีกลไกในการที่จะติดตามดูแลว่าที่ทำกิจดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้มีการแก้ไขปัญหา คือเรื่องที่อยู่อาศัย เรื่องการเกษตร และประการที่สอง การดำเนินการนโยบายโฉนดชุมชนจะทำให้ประสบความสำเร็จต้องอาศัยพลังภาคประชาชนอยู่อย่างแท้จริงในการที่จะทำให้รัฐบาลสามารถลงไป แก้ไขปัญหาด้วยการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างกติการ่วมกัน
- 3) การวัดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากผลผลิตของนโยบายประกอบไปด้วย (1) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงโดยวัดจากผลผลิตของนโยบายมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย กลุ่มเป้าหมายของนโยบายที่ยอมรับผลผลิตของ นโยบาย และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นไปตามเป้าประสงค์ของ นโยบาย (2) ผลกระทบที่สามารถรับรู้ได้โดยศึกษาจากความคิดเห็นของผู้นำคนนโยบายผู้นำนโยบายไปปฏิบัติทั้งในระดับสูงและระดับล่าง รวมถึงความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชนกลุ่มเป้าหมายของนโยบายด้วย ในครั้งนี้เป็นการศึกษาเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตของนโยบาย ซึ่งผลผลิตเป็นเพียง องค์ประกอบหนึ่งที่ใช้ในการวัดความสำเร็จของนโยบายโฉนดชุมชน ดังนั้นจึงยังไม่สามารถประเมินความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายได้ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ผลผลิตของ นโยบายคือองค์ประกอบสำคัญที่จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ และผลกระทบตามมา แต่เมื่อพบว่า ผลผลิตของนโยบายโฉนดชุมชนเกิดขึ้นน้อยมาก ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตของนโยบายโฉนดชุมชน

สตาลีนิ สุกครัตนเมธี (2554) ได้ศึกษา ประสบการณ์การจัดรูปที่ดินในต่างประเทศ โดยในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดรูปที่ดินฉบับแรกเป็นการประกาศใช้พระราชบัญญัติ Lex Adickes ในเมือง Frankfurt-am-Main เมื่อปีปี ค.ศ.1903 มีวัตถุประสงค์เพื่อการแลกเปลี่ยนที่ดินและนำที่ดินบางส่วนมาใช้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองโดยไม่ต้องเวนคืนที่ดิน ในการพัฒนาพื้นที่บริเวณชานเมือง การพัฒนาเมืองให้ และพื้นที่เกษตรกรรม องค์กรที่รับผิดชอบคือ หน่วยงานภาครัฐ ทั้งระดับรัฐ จังหวัด และท้องถิ่น ในกฎหมายจะกำหนดให้มีการชดเชยค่าธรรมเนียมและความเสียหายอย่างเหมาะสม ประกอบกับมีกฎหมายฉบับอื่นช่วยสนับสนุนการจัดรูปที่ดิน เช่น กฎหมายการโยกย้ายที่ดิน เป็นต้น ประชาชนเกิดความมั่นใจในการดำเนินงานของโครงการ รวมทั้งให้ความร่วมมือกับภาครัฐอย่างเต็มที่ ส่งผลให้การพัฒนาเป็นไปตามเป้าหมาย ในประเทศญี่ปุ่น มีวิธีการจัดรูปที่ดิน ถือเป็นแม่บทของการพัฒนาเมืองในญี่ปุ่น หรือที่เรียกว่า Kukaku-Seiri is the Mother of Urban Planing การจัดรูปที่ดินถูกนำมาใช้พัฒนาเปลี่ยนแปลงพื้นที่เกษตรกรรมไปเป็นพื้นที่เมืองอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมมากถึงประมาณหนึ่งในสามของพื้นที่เมืองทั่วประเทศ เมื่อนานาโกย่า นำการจัดรูปที่ดินมาใช้พัฒนาเมืองมากถึงร้อยละ 77 ของพื้นที่เมืองทั้งหมด

มุกิตา คงกระพันธ์ (2554) ได้ศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ผ่านความผูกพันต่อองค์กร และความพึงพอใจในงานที่มีต่อผลการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร หมายถึง ความเชื่อหรือความคิดเห็นของ พนักงานจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานในองค์กรว่า องค์กรให้คุณค่าให้การยอมรับและ เห็นความสำคัญในการทุ่มเททำงาน มีความห่วงใย ความเป็นอยู่ที่ดีของพนักงานและมีความผูกพัน ต่อพนักงาน โดยการให้การสนับสนุนการทำงานในด้านต่างๆ ผ่านนโยบาย บรรทัดฐาน กฎระเบียบ และตัวแทนขององค์กรเพื่อให้พนักงานมีความเป็นอยู่ในการทำงานที่ดี ส่วนความผูกพันต่อองค์กรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อความมีประสิทธิภาพ ขององค์กร โดยเฉพาะในระดับผู้ปฏิบัติการซึ่งมีบทบาทอย่างมากในองค์กร หากเกิดความผูกพันต่อ องค์กรสูงแล้ว ก็จะนำพาองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการได้ ซึ่งความผูกพันต่อ องค์กรเป็นทัศนคติที่มีความสำคัญต่อองค์กรในประเด็น ดังนี้ 1) ความผูกพันต่อองค์กรสามารถ ทำนายอัตราการเข้า-ออก จากงานได้ดีกว่าความพึงพอใจในงาน ทั้งนี้เพราะความผูกพันต่อองค์กร เป็นแนวคิดที่มีลักษณะ ครอบคลุมมากกว่าความพึงพอใจในงานและค่อนข้างมีเสถียรภาพมากกว่า ความพึงพอใจในงาน 2) ความผูกพันต่อองค์กรเป็นแรงผลักดันให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรสามารถทำงาน ได้ดียิ่งขึ้น

เนื่องจากเกิดความรู้สึกการเป็นเจ้าขององค์กรร่วมกัน 3) ความผูกพันต่อองค์กรเป็น ตัวเชื่อมประสานระหว่างความต้องการของบุคคลในองค์กรกับเป้าหมายขององค์กร เพื่อให้องค์กร สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ 4) ช่วยลดการควบคุมจากภายนอก ซึ่งเป็นผลมาจากการที่สมาชิกใน องค์กรมีความรัก และความผูกพันต่อองค์กรของตนเอง และ 5) มีส่วนเสริมความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์กร

ราไฟพรรณ ศรีทิพย์ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเพิ่มจำนวนร้านยาคุณภาพในส่วนภูมิภาค ปี 2552 ไปปฏิบัติของหัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค พบว่า ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ความชัดเจนของนโยบาย ความเต็มใจของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมผลักดันไปปฏิบัติ และด้านทรัพยากร

ลลิตภร บุญเสาร์ (2553) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อบ้านจัดสรรโครงการบางกอก บูเลอวาร์ด รามอินทรา โดยพบว่า ก่อนที่ผู้ซื้อบ้านจะตกลงใจในการซื้ออสังหาริมทรัพย์ นั้นปัจจัยสำคัญมาจากความจำเป็นที่จะต้องมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองและมักจะเกิดแรงกระตุ้นจูงใจจากการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ของผู้ประกอบการบ้านจัดสรร ซึ่งนโยบายนี้ของรัฐบาลเหมือนทำการส่งเสริมการตลาดให้กับผู้ประกอบการที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายด้วยการสร้างความพึงพอใจและสนองตอบความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด

อิทธิชัย สีดำ (2553) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ในจังหวัดปัตตานี พบว่า ระดับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง เมื่อแยกเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับสูงสุดไปน้อยสุดจะได้ ดังนี้ ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะนโยบาย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่างๆ ที่นำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรม อัตลักษณ์ของพื้นที่ ด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่างๆ ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและด้านความเพียงพอของทรัพยากร

อาริยามันสบุญเพิ่ม และคณะ (2552) ได้ศึกษา โครงการศึกษาเพื่อทบทวนเครื่องมือในการบริหารจัดการที่ดินของประเทศไทยและต่างประเทศ พบว่า ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการออกพระราชบัญญัติการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยการกำหนดเขตที่ดินที่ใช้การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นเกณฑ์ แบ่งเป็น 3 เขตหลักได้แก่ เขตที่อยู่อาศัย เขตพาณิชย์ และเขตอุตสาหกรรม ประเทศอินเดีย มีการจำกัดขนาดการถือครองที่ดิน โดยการจำกัดเพดานการถือครองพื้นที่เกษตรกรรมตามคุณภาพของที่ดิน การจำกัดเพดานการถือครองที่ดินในเมือง โดยการเวนคืนที่ดินส่วนเกินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากการถือครองที่ดินที่กำหนดไว้และรัฐเข้ามาพัฒนาพื้นที่เพื่อจัดให้ประชาชนต่อไป ประเทศอังกฤษ มีมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป็นป้อนมลพิษ สก็อตแลนด์ มีการออกพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดิน ปี 2546 เพื่อกระจายการถือครองที่ดินในชนบท ให้มีความเท่าเทียมกันและพัฒนาพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์

รัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรสงครามและจังหวัดอุทัยธานี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง และปัจจัยด้านคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ

Kong (2011) Based on the practice of China, using the simple and effective theory to analyze the problem of the land macro-control systematically, and proposing the feasible policy and suggestions , are extremely significant to realise the goal of making the most optimum distribution of land resources and the stable growth of macro economy, and the establishment of related policy. This paper arranges the basic theory of the land policy into macro-control and summarizes the classical theory and frontier literature on the relationship between the land market and macro economic, and describes the development of China's land policies in recent years, mainly discusses the effect of the practice of land macro-control and the existing problems. Then, from two aspects of the long-term and short-term analysis in the relationship between land market and macroeconomic , the appropriate economic model and measurement model were applied . By studying on the land market, especially the land supply mechanism affecting on macro economic, the policy.

Musole (2007). This study examines, comparatively, the effects of Zambia's post-colonial (1975 and 1995) land policy reforms on the urban land market transactions. It focuses on land delivery, land transfer and exchange, and land valuation and pricing. The central thesis of the study is that land policy reforms matter even for the urban land market. Proceeding from this premise, the study conceptualises the effects of land policy on the land market as one set of institutions (namely, land policy reforms) modifying or radically restructuring (and, hence, impacting on) the other set of institutions (viz. property rights and the land market generally). Grounded in the new institutional economics approach, the conceptual framework focuses on property rights, transaction costs and institutional change. The philosophical framework is post-positivist. Methodologically, the research design is largely qualitative and employs a multiple data collection and analysis strategy. Central to this methodological approach are the concepts of critical multiplism and triangulation. The overall research findings suggest, overwhelmingly, that land policy reforms matter to urban land market transactions. More specifically, the study finds that, in so far as land delivery is concerned, both the 1975 and 1995 reforms had a similar detrimental impact. However, their effects differed markedly in specific areas with regard to land transfer and exchange, on the one hand, and land valuation and pricing, on the other. In particular, the latter reforms were less pernicious than the former. Consequently, the study recommends land policy reforms that minimise the policy-generated detrimental effects identified in the land market operations. The effects in question naturally revolve around property rights and transaction costs.

Johnson (2005). This thesis is concerned with evaluating the principles of, and approaches to, contemporary land redistribution programmes. Using contemporary South African land redistribution policy as a case study, it examines the policy process of a land reform programme. This enables an assessment of the extent to which policy implementation difficulties that are often experienced are the result of flawed policy conceptualisation and/or policy development, rather than simply poor policy implementation. Drawing on fieldwork conducted in South Africa between 1998 and 2001, the thesis provides the first full account of the policy process for contemporary South African land redistribution policy. This account identifies many of the broader political and contextual factors that help explain why and how the policy process evolved as it did, and adds to previous academic research on the extent to which competing

political agendas affected the policy process. The main argument of the thesis is that the policy process for conceptualising, developing and implementing land redistribution policy between 1994 and 2001 was flawed. The thesis contrasts theoretical models of a policy process with models of the actual policy processes observed in South Africa during this period, in order to identify how and why the policy process was flawed. It proposes that the policy process was influenced primarily by competing political agendas that weakened and hindered the policy conceptualisation and policy development stages of the process, resulting in a land redistribution policy that was both difficult to implement and unable to meet the challenge of rural poverty it was meant to help alleviate.

Vidal (2004) The politics of indigenous peoples' rights to land: A closer look at IPRA implementation in mindanao, philippines, alternate forum for research in Mindanao. (AFRIM), Davao City, Philippines, August ในปี 2004 งานวิจัยนี้ ศึกษาการบังคับใช้กฎหมาย IPRA ที่เกาะมินดาเนา เพราะชนพื้นเมือง ฟิลิปปินส์ร้อยละ 61 อยู่ที่เกาะนี้ (7.1 ล้านคน) กฎหมาย IPRA กำหนดให้รัฐบาลดำเนินการ ตามลำดับ ดังนี้ 1 เมื่อชุมชนพื้นเมืองเรียกร้องสิทธิให้รัฐบาล ออก "ใบเรียกร้องสิทธิ" ให้ เรียกว่า "CADC" หรือ Certificate of Ancestral Domain Claim 2 ต่อไป เมื่อตรวจสอบการครอบครองเรียบร้อยแล้ว ให้รัฐบาลรับรอง โดย ออก "โฉนดสมบัติบรรพบุรุษ" ให้ เรียกว่า CADT หรือ Certificate of ancestral domain title.

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน โยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการดำเนินงาน โยบายไปสู่การปฏิบัติ มากำหนดเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย สามารถจำแนกออกเป็น 5 ปัจจัย ประกอบด้วย

2.5.1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย มีการแปลงวัตถุประสงค์ออกเป็นภารกิจย่อยภายใต้ความรับผิดชอบ มีการ

มอบหมายงาน กำหนดความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.5.2 ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน

ได้แก่ สมรรถนะของบุคลากร จำนวนที่คืนในการจัดสรร ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.5.3 ปัจจัยด้านการควบคุม

ได้แก่ การติดตามการดำเนินงานในทุกขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และหลังจากดำเนินการแล้ว มีการประเมินผลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.5.4 ปัจจัยด้านความร่วมมือ

ประกอบด้วย ความร่วมมือกับกลุ่มเป้าหมาย นโยบาย และความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.5.5 ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย

ประกอบด้วย ความสามารถทางการเงิน ความสามารถด้านการประกอบการเกษตร ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา: ผู้วิจัย

2.6 สมมติฐานในการวิจัย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ผู้ศึกษาตั้งสมมติฐานในการศึกษา ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยด้านความร่วมมือ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 6 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านสมรรถนะปัจจัยด้านการควบคุม ปัจจัยด้านความร่วมมือ ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย สามารถร่วมกันพยากรณ์ ประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

2.7 คำอธิบายสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

ความหมาย ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ยิ่งมีความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบาย และความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายนโยบาย มากเท่าใดก็ยิ่งมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

เหตุผลสนับสนุน วรเดช จันทรร (2551, น.130-133) อธิบายว่า ผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติจำเป็นต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด มีการแปลงวัตถุประสงค์ เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบ ควบคุมและประเมินผล การมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจนมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยที่ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์สามารถพิจารณาได้จากหลายองค์ประกอบ โดยในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาเฉพาะองค์ประกอบว่าด้วยความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบาย และความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายนโยบาย มาชี้วัดปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย นอกจากนี้ในงานวิจัยของ อธิชัย สีดำ (2553) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี พบว่า ระดับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยด้านลักษณะนโยบาย มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขณะที่รัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรสงครามและจังหวัดอุทัยธานี ก็พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

ความหมาย ปัจจัยด้านสมรรถนะ ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะของบุคลากร จำนวนที่ดินในการจัดสรร ยิ่งเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานภาครัฐมีความรู้ความสามารถ จำนวนเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน และความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ที่มาปฏิบัติงานในการจัดสรรที่ดินให้กับประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งจำนวนที่ดินที่ได้รับการจัดสรร อีกทั้งคุณภาพของดินที่เหมาะสมแก่การประกอบเกษตรกรรมเท่าใดก็ยิ่งมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

เหตุผลสนับสนุน วรเดช จันทรร (2551, น. 98-103) ได้เสนอลักษณะของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าจะครอบคลุมปัญหาต่างๆ 5 ด้าน โดยปัญหาทางด้านสมรรถนะ มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ไม่ว่านโยบายนั้นจะเป็น

ประเภทใดก็ตามอาจกล่าวได้ว่า โดยส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสามารถในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นได้มากน้อยแค่ไหน เพียงใด ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใดยังขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยอีกหลายๆประการ ได้แก่ (1) ปัจจัยทางด้านบุคลากร (2) ปัจจัยทางด้านเงินทุน (3) ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิชาการหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น ขณะที่งานวิจัยของ ไร่ไพพรรณ ศรีทิพงษ์ (2554) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเพิ่มจำนวนร้านยาคุณภาพในส่วนภูมิภาค ปี 2552 ไปปฏิบัติของหัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคก็พบว่า ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

ความหมาย ปัจจัยด้านการควบคุม ซึ่งประกอบด้วย การวัดความก้าวหน้าหรือผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติยังมีการวัดความก้าวหน้าหรือผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติมากเท่าใดก็ยังมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

เหตุผลสนับสนุน วรเดช จันทรศร (2551, น. 98-103) อธิบายว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุม หมายถึง ความสามารถในการวัดความก้าวหน้าหรือผลการปฏิบัติของนโยบาย แผนงาน หรือ โครงการ มีผลงานเป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่า ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเพิ่มมากขึ้น ถ้าหากว่าผู้รับผิดชอบในนโยบายนั้นขาดความสามารถที่จะทำการวัดผลหรือควบคุมจะมีมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขต่างๆ หลายประการ ดังนี้ เงื่อนไขประการแรก ขึ้นอยู่กับความสามารถของหน่วยที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบายว่าจะสามารถแปลงนโยบายนั้นๆ ออกมาเป็นแนวทางปฏิบัติ แผนงาน หรือ โครงการที่สอดคล้องกับความต้องการของนโยบายเพียงใด เงื่อนไขประการที่สอง ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมของนโยบาย แผนงาน หรือ โครงการนั้นมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพียงใด เงื่อนไขประการที่สาม ขึ้นอยู่กับการที่หน่วยปฏิบัติจะมีการกำหนดภารกิจตลอดจนมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติงานรวม แผนงาน หรือ โครงการนั้นเพียงใด โดยเงื่อนไขทั้งสามประการนี้จะมีผลโดยตรงต่อการสร้างความสามารถในการควบคุมหรือการวัดความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานที่จะสามารถสนองต่อความต้องการของนโยบายได้ และในขณะเดียวกันก็จะมีผลโดยตรงต่อปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนี้งานวิจัยของ ชันภัทร โคตรสิงห์ (2556, น. 40-41) อธิบายว่า การวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำ

นโยบายไปปฏิบัติ สามารถวัดได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับระเบียบและวิธีการที่มีความเหมาะสมในแต่ละนโยบายที่ต่างกัน สำหรับนโยบายจัดที่ดินแห่งชาติ (กทช.) สามารถวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายฯ ได้จาก ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ดังนี้ 1) การวัดผลผลิต คือ การวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบาย ไปปฏิบัติจากผลผลิตของนโยบาย เป็นการวัดผลผลิตที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานที่นำนโยบายไป ปฏิบัติ โดยวัดจากระดับหรือร้อยละของการบรรลุเป้าหมายหรือเป้าประสงค์ของนโยบายภายใน เวลาที่กำหนด สอดคล้องกับวิธีการประเมินพิชัย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2553, น. 49) อธิบายว่า การประเมินเป้าประสงค์ซึ่งเป็นการประเมินที่จะบอกได้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิผล มากน้อยเพียงใด

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยด้านความร่วมมือ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

ความหมาย ปัจจัยด้านความร่วมมือ ประกอบด้วย ความร่วมมือกับกลุ่มเป้าหมายนโยบาย ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยิ่งเจ้าหน้าที่ หน่วยงานภาครัฐ ชุมชน และประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีมากเท่าใดก็ยิ่งมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

เหตุผลสนับสนุน วรเดช จันทรร (2551, น. 98-103) ได้เสนอลักษณะของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีสมรรถนะสูงเพียงใด ไม่ว่าจะผู้รับผิดชอบนโยบายจะมีความสามารถในการควบคุมผลงานของหน่วยปฏิบัติภายใต้ระบบการวัดและติดตามผลที่สมบูรณ์เพียงใดก็ตาม การนำนโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จไปไม่ได้ถ้าหากปราศจากเสียซึ่งความร่วมมือจากสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติ ในอีกนัยหนึ่ง ปัญหาองค์กรนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ถ้าสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้นๆ ทั้งนี้ เงื่อนไขหรือเหตุผลหลักๆ 7 ประการ ที่มีผลทำให้สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้นๆ 1) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติเห็นว่านโยบายนั้น ไม่ได้มาจากฐานความต้องการของตนเองที่แท้จริง (Felt Need) ของสมาชิกในองค์กร หรือสมาชิกไม่ให้ความสำคัญของนโยบายนั้น 2) ปัจจัยส่งผลให้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานตลอดจนพฤติกรรม การปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรต้องเปลี่ยนแปลงไป 3) หัวหน้าหน่วยปฏิบัติไม่ได้ให้การสนับสนุนนโยบายเท่าที่ควร 4) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติทำการต่อต้านเพราะเห็นว่าการ

ปฏิบัติตามนโยบายจะส่งผลให้งบประมาณและอัตรากำลังของหน่วยต้องลดลงในระยะยาว อีกทั้งอาจก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนภารกิจและหน้าที่ของบุคลากรอย่างมาก 5) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติเห็นว่านโยบายถูกกำหนดขึ้น โดยฝ่ายบริหารที่ไม่เข้าใจสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน 6) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่เห็นด้วยกับสาระหรือวิธีปฏิบัติในนโยบาย เพราะไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 7) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือและต่อต้าน เนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจว่าจะปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างไร ความเข้าใจว่าจะปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างไร นอกจากนี้งานวิจัยของ อธิรัชย์ สีคำ (2553) บัณฑิตที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี พบว่า บัณฑิตด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่างๆ มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 5 บัณฑิตด้านกลุ่มเป้าหมาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

ความหมาย บัณฑิตด้านกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ความสามารถทางการเงิน ความสามารถด้านการประกอบการเกษตร ยิ่งประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความสามารถในการประกอบการทำการเกษตร มีความสามารถในการหาเงินทุนเพื่อมาประกอบอาชีพเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลัก และที่สำคัญสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการทำการเกษตรอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดี มีรายได้ในแต่ละปีที่มั่นคง ยั่งยืน มากเท่าใดก็ยิ่งมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

เหตุผลสนับสนุน สอดคล้องกับแนวคิด นิพนธ์ พัวพงศกร (2557) ทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตร และการวิจัยเพื่อสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเกษตรไทย การพัฒนาภาคเกษตรไทยต้องเน้น ยุทธศาสตร์ดังนี้ 1) ยกย่องรายได้เกษตรกร เพิ่มรายได้ต่อหัว เพิ่มขนาดฟาร์ม 2) เพิ่มรายได้จากการเพิ่มมูลค่าและคุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ใหม่ 3) อุดหนุนเกษตรกรที่อนุรักษ์ทรัพยากรเกษตร เพราะทรัพยากรเกษตรเป็นเรื่องที่สำคัญทั้งปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ไวยิชฐ์ บุญเทพประทาน (2559) อ้างถึงใน ลลิกัทร บุญเสาร์ , 2553) ที่ศึกษาเรื่อง บัณฑิตที่มีผลต่อพฤติกรรมกรซื้อบ้านจัดสรร โครงการบางกอก บูเลอวาร์ด รามอินทรา โดยพบว่า ก่อนที่ผู้ซื้อบ้านจะตกลงใจในการซื้ออสังหาริมทรัพย์ นั้นบัณฑิตสำคัญมาจากความจำเป็นที่จะต้องมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองและมักจะเกิดแรงกระตุ้นจูงใจจากการ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ของผู้ประกอบการบ้านจัดสรร ซึ่งนโยบายนี้ของรัฐบาลเหมือนทำการการส่งเสริมการตลาดให้กับ

ผู้ประกอบการ ที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย ด้วยการสร้างความพึงพอใจและสนองตอบความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดวิธีการวิจัย โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 รูปแบบการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี” ใช้รูปแบบของการศึกษาวิจัยเป็นเชิงปริมาณ (Quantitative Study) เนื่องจากผู้วิจัยทราบกลุ่มประชากรที่แน่นอน จึงใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติหรือแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินที่มาขึ้นทะเบียนกับสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ต.ระบ้า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี (ไทยโพสต์ออนไลน์, 2560) จำนวน 9,218 ราย โดยมีประชาชนที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติจากคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.จังหวัด) จำนวน 308 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 308 ตัวอย่าง คือ ประชาชนที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติจากคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.จังหวัด) โดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างจากวิธีการคำนวณของ Taro Yamane ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 และค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ดังสมการที่ 3.1 จึงทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Yamane, 1973)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดประชากร

e คือ คลาดคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่า
$$n = \frac{308}{1 + (308 * 0.05)^2}$$

$$n = 174$$

จากการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 174 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.3.1 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสร้างจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยอยู่บนพื้นฐานของวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยแบบสอบถามที่ใช้ครั้งนี้ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเภทการทำงาน จำนวนที่ดินเพื่อการเกษตร แหล่งทุนในการประกอบ เกษตร ตำบลที่อยู่ในปัจจุบัน โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำ นโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ โดยแบ่งออกเป็น ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ปัจจัยด้านการควบคุม ปัจจัยด้านความร่วมมือ ปัจจัยด้าน กลุ่มเป้าหมาย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดิน แห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของคำถามส่วนที่ 2 – 3 เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่ จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณา ระดับการตัดสินใจ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

$$\text{ระดับ} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ระดับ} = \frac{5 - 1}{5}$$

$$\text{ระดับ} = 0.80$$

การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามส่วนที่ 2 – 3 เป็นรายชื่อตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ ดังนี้
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง มีความสำคัญระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง มีความสำคัญระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง มีความสำคัญระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง มีความสำคัญระดับน้อย
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด

3.3.2 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เครื่องมือมีความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ มีรายละเอียดดังนี้

3.3.2.1 สร้างแบบสอบถาม เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ สมมติฐาน กรอบแนวคิดของการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความครอบคลุมของเนื้อหาของการวิจัย

3.3.2.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยการหาค่า IOC ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขคัดเลือกข้อความที่มีความเที่ยงตรง เพื่อหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบความสอดคล้อง ดังนี้

- +1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายความว่า ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายความว่า แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญของ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งตั้งไว้ที่ 0.05 ดังนั้น แบบสอบถามที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริง

3.3.2.3 การทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับข้าราชการทหารอากาศหน่วยงานอื่น เพื่อวิเคราะห์คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นมีค่ามาตรฐาน เท่ากับ 0.801 ซึ่งอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ คือมากกว่า 0.70 (Cronbach, 1951)

3.4 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

คือ ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา จำนวน 174 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติจากคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.จังหวัด) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และวิธีเลือกตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling)

การดำเนินการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนของการวิจัยครั้งนี้ โดยวิธีการนำส่งแบบสอบถามให้ผู้ตอบคำถามได้กรอกข้อความเอง ตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถาม จากบัณฑิตวิทยาลัย ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในพื้นที่ ส.ป.ก. ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี จำนวน 174 ตัวอย่าง
- 2) นำแบบสอบถาม 30 ชุด ไปทดสอบค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.801 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูง จึงได้ไปเก็บข้อมูลต่อไป
- 3) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งให้โดยตรงกับกลุ่มตัวอย่าง ตามจำนวนที่กำหนด และขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม ทำการตรวจสอบ และแยกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการต่อไป

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของผู้วิจัย และค้นคว้าข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาลงรหัส (Coding) ตามวิธีการวิจัยทางสถิติ และดำเนินการวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความแปรปรวน (Variance) และนำเสนอข้อมูลในตารางเพื่ออธิบายเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistical Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ในการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย (Hypothesis Testing) ใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของข้าราชการสาขาศึกษาวัฒนธรรม สังกัดศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.6.1.1 หาค่าร้อยละ โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2546, น. 10)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ค่าความถี่ที่ต้องการแปลให้เป็นร้อยละ

n แทน ค่าจำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.1.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2546, น. 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.3 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2546, น. 65)

$$s = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้สรุปถึงปัจจัยของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) โดยเป็นการศึกษาถึงอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variable) หลายตัวรวมกันว่าจะมีผลกระทบต่อตัวแปรตาม (Dependent Variable) อย่างไรบ้าง ซึ่งตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เรียกว่า ตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เขียนได้ ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_2 X_{2i} \dots + \beta_k X_{ki} + \varepsilon_i$$

เมื่อ Y_i = ค่าสังเกตที่ของตัวแปรตามของประชากร เมื่อ $i = 1, 2, \dots, n$

X_i = ค่าสังเกตที่ของตัวแปรอิสระที่ เมื่อ $i = 1, 2, \dots, 6$

β_0 = ค่าที่ตัดแกน Y ของสมการเส้นตรง (เมื่อ ทุกค่าเป็น 0)

β_j = ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยบางส่วน (Partial Regression Coefficient) ของตัวแปรอิสระที่ j

ε_i = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ i

k = จำนวนตัวแปรอิสระ
n = ขนาดตัวอย่างทั้งหมด

3.6.2.1 สมการการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

ค่าประมาณของ ที่คำนวณได้จากกลุ่มตัวอย่าง เขียนเป็นสมการเรียกว่าสมการการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ โดยมีสมการดังนี้

$$\hat{Y}_i = b_0 + b_1X_{1i} + b_2X_{2i} \dots + b_kX_{ki}$$

โดยที่ \hat{Y}_i เป็นค่าประมาณของ Y_i และ $b_0, b_1, b_2, \dots, b_k$ เป็นค่าประมาณของ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ ตามลำดับ ในการหาตัวประมาณ $b_0, b_1, b_2, \dots, b_k$ ของ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ จะหาได้โดยใช้วิธี Least Squares Method ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณจะใช้เมทริกซ์เป็นเครื่องมือ ได้มีสูตรในการประมาณค่าดังนี้

$$b = (X'X)^{-1}X'Y$$

เมื่อกำหนดให้

$$Y = \begin{bmatrix} Y_1 \\ Y_2 \\ \vdots \\ Y_n \end{bmatrix}, \quad X = \begin{bmatrix} 1 & x_{11} & x_{21} & \dots & x_{k1} \\ 1 & x_{12} & x_{22} & \dots & x_{k2} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ 1 & x_{1n} & x_{2n} & \dots & x_{kn} \end{bmatrix}, \quad b = \begin{bmatrix} b_0 \\ b_1 \\ \vdots \\ b_k \end{bmatrix}$$

3.6.2.2 การทดสอบสมการการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

การทดสอบสมการความถดถอยเชิงซ้อน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว โดยมีสมมติฐานคือ

$$H_0 : \beta_1 = \hat{\alpha}_2 = \dots = \beta_k = 0$$

H_1 : มี β_j อย่างน้อย 1 ค่า ที่ $0 : j$ เมื่อ $j = 1, 2, \dots, k$

เมื่อเป็นค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ซึ่งแสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงค่า สูตรที่ใช้ในการคำนวณ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 302-303)

3.6.2.3 สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{(b'X'Y - n\bar{Y}^2)/k}{(Y'Y - b'X'Y)/(n-k-1)}$$

เมื่อ k = จำนวนตัวแปรอิสระ

N = ขนาดตัวอย่างทั้งหมด

\bar{Y} = ค่าเฉลี่ย

การตัดสินใจ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = k, (n-k-1)$ หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า P -value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่า

ค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า P -value มีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือ ยอมรับว่าตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ในรูปเชิงเส้นที่ระดับนัยสำคัญ α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = k, (n-k-1)$ หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า P -Value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า P -Value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือ ยอมรับว่ามีตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ในรูปเชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หากผลการทดสอบพบว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในรูปเชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยบางส่วน (Partial Regression Coefficient) แต่ละค่า โดยมีสมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ

$$\begin{array}{l} \text{สมมติฐาน} \\ \text{สถิติที่ใช้ทดสอบ} \end{array} \quad \begin{array}{l} H_0 : \beta_j = 0 \\ H_1 : \beta_j \neq 0 \end{array}$$

$$t = \frac{b_j - \hat{a}_j}{S_{b_j}}$$

เมื่อ S_{b_j} หาได้จากการถอดรากกำลังสองของ $\text{Var}(b_j)$ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$\text{var}(b_j) = \sigma^2 (X'X)^{-1}$$

เมื่อ σ^2 คือค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน ซึ่งประมาณได้จากสูตร

$$\sigma^2 = \frac{Y'Y - b'X'Y}{n - k - 1}$$

การตัดสินใจ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับค่า $t_{\alpha/2}$ จากตารางที่ $df = n-k-1$ หรือถ้าโปรแกรมให้ค่า P -value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า t มากกว่าค่า t ที่คำนวณได้ ถ้าค่า P -value มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 แสดงว่าอิทธิพลของตัวแปร

อิสระที่ j มีค่าเป็นศูนย์ ($\beta_j = 0$) ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่า $t_{\alpha/2}$ (กรณีไม่มีทิศทาง) หรือ t_α (กรณีมีทิศทาง) จากตารางที่ $df = n - k - 1$ หรือถ้าโปรแกรมให้ค่า p -value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 แสดงว่าอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ j ไม่มีค่าเป็นศูนย์ ($\beta_j \neq 0$)

3.6.2.4 การแปลความหมาย

เมื่อผลการทดสอบพบว่า β_j มีนัยสำคัญ (ปฏิเสธ H_0) หมายความว่าเมื่อ X_i เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย Y จะเปลี่ยนแปลงไป แปลความได้ว่าเมื่ออิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ j เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ค่าของตัวแปรตามจะเปลี่ยนแปลงไป β_j หน่วย เมื่ออิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่

Coefficient of Determination (R^2)

บ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์ โดยบอกให้ทราบถึง สัดส่วนหรือร้อยละ ความแปรปรวนของ Y ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยกลุ่มตัวแปรอิสระ X_i การคำนวณจากสูตร

$$R^2 = \frac{b'X'Y - n\bar{Y}^2}{Y'Y - n\bar{Y}^2} \times 100, 0 \leq R^2 \leq 1$$

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี โดยในการศึกษานี้ประกอบด้วยปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านสมรรถนะหน่วยงาน ด้านการควบคุม ด้านความร่วมมือ และด้านกลุ่มเป้าหมาย 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปสู่การปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี และเพื่อศึกษาเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะปรับปรุงพัฒนาการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปสู่การปฏิบัติ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวมจากการสุ่มตัวอย่าง มีแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 174 ชุด การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี และประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	คือ	จำนวนตัวอย่าง
\bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
*	คือ	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Sig. คือ ค่าสถิติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ในขั้นนี้เป็นการบรรยายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน ประเภทการทำงาน จำนวนที่ดินเพื่อการเกษตร แหล่งทุนในการประกอบการเกษตร ตำบลที่ท่านอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ จำนวน และร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	96	55.20
- หญิง	78	44.80
อายุ		
-ต่ำกว่า 25 ปี	1	0.60
- 25-34 ปี	14	8.00
- 35-44 ปี	22	12.60
- 45-54 ปี	57	32.80
- 55 ปีขึ้นไป	80	46.00
ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษา	136	78.20
- มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)	22	12.60
- มัธยมศึกษาปลาย (ม.6)	11	6.30
- ปริญญาตรี	1	0.60
- อื่นๆ โปรรະນຸ	4	2.30
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
-ต่ำกว่า 10,000 บาท	141	81.00
- 10,000 – 20,000 บาท	26	14.90
- 20,001 – 30,000 บาท	4	2.30
- 30,001 – 40,000 บาท	3	1.70

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
-40,001 บาทขึ้นไป	0	0
ประเภทการทำงานเกษตร	8	4.60
- ทำนาข้าว	148	85.10
- ปลูกพืชไร่	0	0
- ปลูกสัตว์	1	0.60
- ประมง	17	9.80
- อื่น ๆ โปรดระบุ		
จำนวนที่ดินเพื่อการเกษตร		
- 1 - 5 ไร่	164	94.30
- 6 - 10 ไร่	10	5.70
- 3 - 15 ไร่	0	0
- 16 - 20 ไร่	0	0
- เกินกว่า 20 ไร่	0	0
แหล่งทุนในการประกอบการเกษตร		
- ทุนของตนเองและครอบครัว	125	71.8
- กู้จากธนาคาร	23	13.2
- กู้นอกระบบ	10	5.70
- อื่นๆ โปรดระบุ	16	9.20
ตำบลที่ท่านอยู่ในปัจจุบัน		
- ตำบลระบำ	84	48.30
- ตำบลลานสัก	90	51.70

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 174 คน พบว่า ด้านเพศ ส่วนใหญ่จำนวน 96 คน เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.20 ด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 46.00 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่เรียนจบระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.20 ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 81.00 ด้านประเภทการทำงานเกษตร ส่วนใหญ่ปลูกพืชไร่ คิดเป็นร้อยละ 85.10 ด้านจำนวนที่ดินเพื่อ

การเกษตร ส่วนใหญ่มีที่ดินจำนวน 1-5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 94.30 ด้านแหล่งทุนในการประกอบ การเกษตร ส่วนใหญ่เป็นแหล่งทุนจากทุนของตนเองและครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 71.80 ด้านตำบล ที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในตำบลลานสัก คิดเป็นร้อยละ 51.70

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ในงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน

1) ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ประกอบด้วย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความ สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย มีการแปลงวัตถุประสงค์ออกเป็น ภารกิจย่อยภายใต้ความรับผิดชอบ มีการมอบหมายงาน กำหนดความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย

2) ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ประกอบด้วย สมรรถนะของบุคลากร จำนวนที่ดินใน การจัดสรร ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิภาพในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3) ปัจจัยด้านการควบคุม ประกอบด้วย การติดตามการดำเนินงานในทุกขั้นตอนในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ และหลังจากดำเนินการแล้ว มีการประเมินผลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งนำไปสู่ ประสิทธิภาพในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

4) ปัจจัยด้านความร่วมมือ ประกอบด้วย ความร่วมมือกับกลุ่มเป้าหมายนโยบาย และความ ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิภาพในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5) ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ความสามารถทางการเงิน ความสามารถด้านการ ประกอบการเกษตร ซึ่งนำไปสู่ประสิทธิภาพในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มี ลักษณะเป็นอันตรภาคชั้น 5 ระดับ โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

4.1.2.1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย แสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X ₁)	ระดับความคิดเห็น		ค่าระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ท่านทราบว่านโยบายการจัดที่ดินฯ มีวัตถุประสงค์ในการจัดที่ดินให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง	4.02	.985	มาก	3
2. ท่านเห็นว่า นโยบายการจัดที่ดินฯ ไม่ได้ให้การช่วยเหลือกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย อาทิ เกษตรกรที่มีที่ดินทำกินแล้ว	3.84	.914	มาก	4
3. ท่านคิดว่าแนวทางการดำเนินงานของนโยบายการจัดที่ดินฯ สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง	4.44	.708	มากที่สุด	1
4. ท่านคิดว่านโยบายการจัดที่ดินฯ สามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองได้อย่างแท้จริง	4.44	.748	มากที่สุด	1
รวม	4.18	.589	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.18) (S.D. = .589) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านพบว่า ท่านทราบว่านโยบายการจัดที่ดินฯ มีวัตถุประสงค์ในการจัดที่ดินให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.02) (S.D. = .985) และ ท่านเห็นว่า นโยบายการจัดที่ดินฯ ไม่ได้ให้การช่วยเหลือกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย อาทิ เกษตรกรที่มีที่ดินทำกินแล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 3.84) (S.D. = .914) มีค่าอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นด้าน ท่านคิดว่าแนวทางการดำเนินงานของนโยบายการจัดที่ดินฯ สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.44) (S.D. = .708) และท่านคิดว่านโยบายการจัดที่ดินฯ สามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองได้อย่าง

แท้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 4.44) (S.D. = .748) มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยแต่ละรายข้อมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระหว่าง .985 - .708 ซึ่งเป็นค่าในระดับปกติ

4.1.2.2 ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน แสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน

ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน (X_2)	ระดับความคิดเห็น		ค่าระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ท่านคิดว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถที่มาปฏิบัติงานจัดที่ดินเพียงพอต่อการให้บริการกับประชาชน	4.05	.690	มาก	2
2. ท่านคิดว่า คณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.)จังหวัด มีความพร้อมในการบริหารจัดการที่ดินที่จะนำมาจัดให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่ตำบลระบำ/ตำบลลานสัก	4.08	.683	มาก	1
3. ท่านคิดว่า ที่ดินที่นำมาดำเนินการจัดที่ดินฯ มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการในการทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่ตำบลระบำ/ตำบลลานสัก	3.64	.898	มาก	4
4. ท่านคิดว่าคุณภาพของดินที่ได้รับการจัดสรรมีความเหมาะสมต่อการประกอบการเกษตร	3.83	.865	มาก	3
รวม	3.90	.540	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.90) (S.D. = .540) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านพบว่ามีความระดับอยู่ในระดับมากในทุกด้าน โดยความคิดเห็นด้าน ท่านคิดว่า คณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.)จังหวัด มีความพร้อมในการบริหารจัดการที่ดินที่จะนำมาจัดให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่ตำบลระบำ/ตำบลลานสัก มีค่าสูงสุดเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.08) (S.D. = .683) และ ความคิดเห็นด้าน ท่านคิดว่า ที่ดินที่นำมาดำเนินการจัดที่ดินฯ

มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการในการทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่ ตำบลระบำ/ตำบลลานสัก มีค่าต่ำสุด อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.64) (S.D. = .898) โดยแต่ละรายซื้อมีค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระหว่าง .898 - .683 ซึ่งเป็นค่าในระดับปกติ

4.1.2.3 ปัจจัยด้านการควบคุม ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการควบคุม แสดงในตารางที่ 4.4 ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการควบคุม

ปัจจัยด้านการควบคุม (X_3)	ระดับความคิดเห็น		ค่าระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ท่านคิดว่า ในการจัดที่ดินฯ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีระบบการติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	4.13	.639	มาก	1
2. ท่านพบว่า ในความเป็นจริงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการในการติดตามการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ	4.04	.621	มาก	2
3. ท่านคิดว่าในความเป็นจริงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผล(ความสำเร็จหรือล้มเหลว)การดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ	3.85	.685	มาก	3
4. ท่านพบว่าหลังจากได้ประเมินผลผ่านไปแล้ว หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ทำการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ	3.78	.709	มาก	4
รวม	3.95	.531	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการควบคุม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.95) (S.D. = .531) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านพบว่าด้าน ท่านพบว่าในความเป็นจริงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการในการติดตามการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} = 4.04) (S.D. = .621) กว่าความคิดเห็นด้านอื่นๆ ส่วนความคิดเห็นด้าน ท่านพบว่า หลังจากได้ประเมินผลผ่านไปแล้วหน่วยงาน ภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ทำการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ มีค่าต่ำสุด อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.78) (S.D. = .709) โดยแต่ละรายซื้อมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระหว่าง .709 - .621 ซึ่งเป็นค่าในระดับปกติ

4.1.2.4 ปัจจัยด้านความร่วมมือ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความร่วมมือ แสดงในตารางที่ 4.5 ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความร่วมมือ

ปัจจัยด้านความร่วมมือ (X ₄)	ระดับความคิดเห็น		ค่าระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ท่านให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดที่ดินฯในทุกๆด้าน	4.47	.614	มากที่สุด	1
2. ชุมชนของท่านมีการรวมตัวเป็นกลุ่มย่อยที่พร้อมจะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่	4.32	.721	มากที่สุด	2
3. ท่านพบว่า ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายๆหน่วยงานได้ร่วมมือกันในการลงพื้นที่ดำเนินการในการจัดที่ดิน	4.30	.675	มากที่สุด	3
4. ท่านคิดว่า กลุ่มสหกรณ์ปฏิรูปที่ดินระบอบำ จำกัด ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในการดำเนินการจัดที่ดินฯเป็นอย่างดี	4.21	.728	มากที่สุด	4
รวม	4.33	.539	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความร่วมมือ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.33$) (S.D. = .539) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าระดับอยู่ในระดับมากที่สุดโดยความคิดเห็นด้าน ท่านให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดที่ดินฯในทุกๆด้าน มีค่าสูงสุดเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.47$) (S.D. = .614) และความคิดเห็นด้าน ท่านคิดว่า กลุ่มสหกรณ์ปฏิรูปที่ดินระบอบำ จำกัด ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินการจัดที่ดินฯเป็นอย่างดี มีค่าต่ำสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.21$) (S.D. = .728) โดยแต่ละรายข้อมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระหว่าง .728 - .675 ซึ่งเป็นค่าในระดับปกติ

4.1.2.5 ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย แสดงในตารางที่ 4.6 ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย

ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย (X ₅)	ระดับความคิดเห็น		ค่าระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ท่านสามารถหาเงินทุนได้ทันกับความต้องการในการประกอบการเกษตรในแต่ละปี	3.33	.920	ปานกลาง	3
2. ท่านสามารถขายผลผลิตการเกษตรได้กำไรในแต่ละปี	3.33	.843	ปานกลาง	3
3. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการประกอบการเกษตรเป็นอย่างดี	3.87	.830	มาก	2
4. ท่านสามารถใช้ความรู้ความสามารถของท่านในการพัฒนาการประกอบการเกษตร	3.89	.700	มาก	1
รวม	3.60	.574	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.60) (S.D. = .574) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านพบว่า ท่านสามารถใช้ความรู้ความสามารถของท่านในการพัฒนาการประกอบการเกษตร มีค่าสูงสุดเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.89) (S.D. = .700) และ ความคิดเห็นด้าน ท่านสามารถหาเงินทุนได้ทันกับความต้องการในการประกอบการเกษตรในแต่ละปี กับ ท่านสามารถขายผลผลิตการเกษตรได้กำไรในแต่ละปี มีค่าต่ำสุดเท่ากัน อยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.33) (S.D. = .920 กับ S.D. = .589) โดยแต่ละรายข้อมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระหว่าง .920 - .700 ซึ่งเป็นค่าในระดับปกติ

4.1.2.6 การวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการน่านโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการน่านโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี แสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานีในภาพรวม

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ในภาพรวม	ระดับความคิดเห็น		ค่าระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
- ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย	4.18	.589	มาก	2
- ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน	3.90	.540	มาก	4
- ปัจจัยด้านการควบคุม	3.95	.531	มาก	3
- ปัจจัยด้านความร่วมมือ	4.33	.539	มากที่สุด	1
- ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย	3.60	.574	มาก	5
รวม	3.99	.411	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่าทัศนคติที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีต่อปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ในภาพรวม โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.99$) (S.D. = .411) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่ามีค่าระดับอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยที่ ปัจจัยด้านความร่วมมือ มีค่าสูงสุดเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.33$) (S.D. = .539) และด้าน ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย มีค่าต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.60$) (S.D. = .574) โดยแต่ละรายข้อมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระหว่าง .589 - .531 ซึ่งเป็นค่าในระดับปกติ

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ

ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ (Y _i)	ระดับความคิดเห็น		ค่าระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ท่านคิดว่าจำนวนที่ดินที่ได้รับการจัดสรรมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของท่านในการประกอบการเกษตร	3.56	1.066	มาก	6
2. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านมีรายได้สม่ำเสมอเพียงพอต่อการดำรงชีพของครัวเรือน	3.78	.836	มาก	5
3. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านสามารถประกอบอาชีพการเกษตรได้อย่างต่อเนื่อง	4.27	.706	มากที่สุด	4
4. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงเป็นหลักแหล่ง	4.70	.550	มากที่สุด	2
5.ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านมีความเท่าเทียมกับคนอื่นๆในสังคม	4.39	.660	มากที่สุด	3
6.ท่านเห็นว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านไม่จำเป็นต้องบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อประกอบการเกษตร	4.72	.517	มากที่สุด	1
รวม	4.24	.470	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.24) (S.D. = .470) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านพบว่า ท่านเห็นว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านไม่จำเป็นต้องบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อประกอบการเกษตร มีค่าสูงสุดเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.72) (S.D. = .517) และ ความคิดเห็นด้าน ท่านคิดว่าจำนวนที่ดินที่ได้รับการจัดสรรมี

จำนวนเพียงพอกับความต้องการของท่านในการประกอบการเกษตร มีค่าต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.56$) (S.D. = 1.066) โดยแต่ละรายซื้อมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระหว่าง 1.066 - .517 ซึ่งเป็นค่าในระดับปกติ

กล่าวโดยสรุปผลการวิเคราะห์ทัศนคติที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่า ระดับความคิดเห็นที่มีประสิทธิผลมากที่สุด ต่อการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ได้แก่ ความคิดเห็น ด้านการมีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินทำให้ท่านไม่จำเป็นต้องบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อประกอบการเกษตร ในขณะที่ การวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ในปัจจัยด้านความร่วมมือ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี ผลการศึกษาปรากฏตามหัวข้อที่ ตามวัตถุประสงค์ที่ 4.2.1 – 4.2.2 ดังนี้

4.2.1 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1-5 ทดสอบโดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ กับ ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยเทคนิคสหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) (ดังตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดิน
แห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ กับ ประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557
ไปปฏิบัติ

	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดิน แห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ		ประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดิน แห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	(r)	Sig.	ลำดับ
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของ นโยบาย(x_1)	4.18	.589	.140	.065	2
ปัจจัยด้านสมรรถนะ หน่วยงาน(x_2)	3.90	.540	.382	.000	4
ปัจจัยด้านการควบคุม(x_3)	3.95	.531	.223	.003	3
ปัจจัยด้านความร่วมมือ(x_4)	4.33	.539	.367	.000	1
ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย(x_5)	3.60	.574	.328	.000	5
รวม	3.99	.4.11			

จากตารางที่ 4.9 แสดงค่าความสัมพันธ์เพียร์สัน (r) โดยภาพรวมตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ 5 ตัวแปรระหว่าง .140 - .382 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรตามหรือ ประสิทธิผลการดำเนินงาน นโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ โดยค่า Significance เท่ากับ 0.00 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ในแต่ละตัวแปรกับตัวแปรตาม พบว่า

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายมีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ที่ระดับ .140 โดยค่า Significance เท่ากับ .065 แสดงว่าปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ซึ่งเป็นตัวแปรตาม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงานมีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ที่ระดับ .382 โดยค่า Significance เท่ากับ .000 แสดงว่าปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน

ด้านสมรรถนะหน่วยงานมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ
ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี

4.2.2 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ

การตรวจสอบปัญหาเส้นตรงร่วมพหุ (Multicollinearity) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์
ระหว่างตัวแปรต้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์กันเองของตัวแปร ซึ่งเรียกว่า Multicollinearity โดยใช้
วิธีการ Correlation Analysis ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบาย
ที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก
อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ทั้ง 5 ปัจจัย ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ
พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก
อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ทั้ง 5 ปัจจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดิน แห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ	(x_1)	(x_2)	(x_3)	(x_4)	(x_5)
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย(x_1)	1.00	.478	.402	.419	.418
ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน (x_2)		1.00	.537	.502	.443
ปัจจัยด้านการควบคุม (x_3)			1.00	.510	.312
ปัจจัยด้านความร่วมมือ (x_4)				1.00	.351
ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย (x_5)					1.00

หมายเหตุทดสอบ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระทั้งหมดไม่ปรากฏว่ามี
ความสัมพันธ์คู่ใดที่มีค่าความสัมพันธ์เกินกว่า 0.85 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 จึงถือว่า
ตัวแปรต้นทั้งหมดไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันเองหรือไม่มีปัญหา Multicollinearity จึงสามารถ
ศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรต้นทั้งหมดที่ส่งผลต่อตัวแปรตามด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สมการพหุถดถอย
(Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตามได้

ในการทดสอบสมมติฐานตัวแปรอิสระทั้ง 5 ปัจจัย คือปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย
ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ปัจจัยด้านการควบคุม ปัจจัยด้านความร่วมมือ ปัจจัยด้าน

กลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การวิเคราะห์ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression) โดยวิธีการ Enter

ตารางที่ 4.11 ค่าสัมประสิทธิ์และค่าสถิติทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	2.440	.305		7.990	.000
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย(x ₁)	-.132	.065	-.165	-2.022	.045
ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน(x ₂)	.219	.075	.252	2.933	.004
ปัจจัยด้านความร่วมมือ(x ₃)	.208	.071	.238	2.944	.004
ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย(x ₄)	.165	.064	.202	2.567	.011
R = 0.476 R ² = .227 SE _{est} = ± .41831 F = 12.394 Sig. = .000					

R แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

R² แทนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

SE_{est} แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

F แทนสถิติที่ใช้เปรียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบเอฟเพื่อทราบนัยสำคัญของ R

จากตาราง 4.11 พบว่า ปัจจัยหลัก 5 ตัวแปรซึ่งเป็นตัวพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ถูกคัดเลือกเข้าสมการพยากรณ์ปัจจัยหลักที่เป็นตัวพยากรณ์ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย(x₁) ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน(x₂) ปัจจัยด้านความร่วมมือ(x₃) ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย(x₄) ปัจจัยทั้ง 4 ค่า R = .476 มีค่าเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์สูงมาก สามารถใช้ตัวแปรต้นทั้งหมดพยากรณ์ตัวแปรตามได้ดีและสามารถอธิบายประสิทธิผลการนำ

นโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี (R^2) ได้ร้อยละ 22.70 และมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ 41.83 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสถิติจากตารางนำมาสร้างเป็น สมการพยากรณ์ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานีได้ดังนี้

สมการในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = 2,440 - 0.132X_1 + 0.165X_5 + 0.208X_4 + 0.219X_2$$

สมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Y^{\wedge} = -0.165X_1 + 0.202X_5 + 0.238X_4 + 0.252X_2$$

จึงสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอำนาจในการพยากรณ์ต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี มี 4 ปัจจัย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (x_1) ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน (x_2) ปัจจัยด้านความร่วมมือ (x_4) ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย (x_5)

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการน่านโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ้า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการน่านโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ้า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี คำตอบของการวิจัยได้นำมาสรุปไว้ในบทนี้ โดยมีการนำเสนอตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับประชาชนที่ได้รับการจัดสรรที่ดิน

5.4.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยกรอบทฤษฎีที่มีผู้ศึกษาไว้ซึ่งครอบคลุมด้านต่างๆ สรุปผลการวิจัยโดยเรียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการน่านโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ้า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วยปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านสมรรถนะหน่วยงาน ด้านการควบคุมด้านความร่วมมือ และด้านกลุ่มเป้าหมาย 2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพของการน่านโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปสู่การปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ้า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี 3. เพื่อเสนอแนะกระบวนการ ปรับปรุงพัฒนาการน่านโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปสู่การปฏิบัติ

ผลการวิจัยเชิงปริมาณสามารถจำแนกตามการสำรวจได้ออกเป็น 3 ส่วนประกอบด้วย
 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยต่างๆ
 ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการ
 เกษตรกรรม ต.ระบ้า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี 3) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความ
 คิดเห็นต่อประสิทธิภาพจากการดำเนินงานที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อ
 การเกษตรกรรม ต.ระบ้า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 174 คน พบว่า เป็นเพศชาย
 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20 เพศหญิงจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 44.80 มีอายุ 55 ปีขึ้นไป
 เป็นส่วนใหญ่ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 136 คน
 คิดเป็นร้อยละ 78.20 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 81.00
 ประกอบอาชีพทำการเกษตร โดยปลูกพืชไร่ จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 85.10 มีที่ดินเป็นที่อยู่
 อาศัยและประกอบอาชีพ จำนวน 1-5 ไร่ จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 94.3 ใช้ทุนของตนเองและ
 ครอบครัวเพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 71.80 และส่วนใหญ่
 อาศัยอยู่ในตำบลลานสัก จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 อาศัยอยู่ในตำบลระบ้า จำนวน 84 คน
 คิดเป็นร้อยละ 48.30

5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำ นโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ้า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลถึงปัจจัยต่างๆ พบว่า อันดับแรกคือปัจจัยด้านความร่วมมือ มีค่า
 ระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.539) รองลงมาคือปัจจัยด้าน
 วัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านการควบคุม ด้านสมรรถนะหน่วยงาน ด้านกลุ่มเป้าหมาย โดยมี
 รายละเอียดดังนี้

5.1.2.1 ปัจจัยด้านความร่วมมือ มีค่าระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.539) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรกคือ ท่านให้ความสำคัญกับ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดที่ดินฯ ในทุกๆ ด้านชุมชนของท่านมีการรวมตัวเป็นกลุ่มย่อยที่พร้อม จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ ท่านพบว่า ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายๆ หน่วยงานได้

ร่วมมือกันในการลงพื้นที่ดำเนินการในการจัดที่ดิน และอันดับสุดท้ายคือ ท่านคิดว่า กลุ่มสหกรณ์ ปฏิรูปที่ดินระบอบา จำกัด ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินการจัดที่ดินฯ เป็นอย่างดี

5.1.2.2 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีค่าระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.589) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรกคือ ท่านคิดว่านโยบายการจัดที่ดินฯสามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองได้อย่างแท้จริง ท่านคิดว่าแนวทางการดำเนินงานของนโยบายการจัดที่ดินฯสอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ท่านทราบว่านโยบายการจัดที่ดินฯมีวัตถุประสงค์ในการจัดที่ดินให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง และอันดับสุดท้ายคือ ท่านเห็นว่า นโยบายการจัดที่ดินฯ ไม่ได้ให้การช่วยเหลือกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย อาทิ เกษตรกรที่มีที่ดินทำกินแล้ว

5.1.2.3 ปัจจัยด้านการควบคุม มีค่าระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.95$, S.D. = 0.531) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรกคือ ท่านคิดว่า ในการจัดที่ดินฯหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีระบบการติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ท่านพบว่า ในความเป็นจริง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการในการติดตามการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ ท่านคิดว่า ในความเป็นจริง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผล(ความสำเร็จหรือล้มเหลว) การดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ อย่างต่อเนื่อง และอันดับสุดท้ายคือ ท่านพบว่า หลังจากได้ประเมินผล ผ่านไปแล้วหน่วยงาน ภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ทำการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ

5.1.2.4 ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน มีค่าระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.90$, S.D. = 0.540) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรกคือ ท่านคิดว่า คณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.)จังหวัด มีความพร้อมในการบริหารจัดการที่ดินที่จะนำมาจัดให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่ตำบลระบอบา/ตำบลลานสัก ท่านคิดว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถที่มาปฏิบัติงานจัดที่ดินเพียงพอต่อการให้บริการกับประชาชน ท่านคิดว่าคุณภาพของที่ดินที่ได้รับการจัดสรรมีความเหมาะสมต่อการประกอบการเกษตร และอันดับสุดท้ายคือ ท่านคิดว่า ที่ดินที่นำมาดำเนินการจัดที่ดินฯ มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการในการทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่ตำบลระบอบา/ตำบลลานสัก

5.1.2.5 ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย มีค่าระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.60$, S.D. = 0.574) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรกคือ ท่านสามารถใช้ความรู้ความสามารถของท่านในการพัฒนาการประกอบการเกษตร ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการประกอบการ

เกษตรเป็นอย่างดี ท่านสามารถหาเงินทุนได้ทันกับความต้องการในการประกอบการเกษตรในแต่ละปี และอันดับสุดท้ายคือ ท่านสามารถขายผลผลิตการเกษตรได้กำไรในแต่ละปี

5.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลจากการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลถึงระดับความคิดเห็นต่างๆ พบว่า มีค่าระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.470) โดยอันดับแรกคือ ความคิดเห็นที่ท่านเห็นว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯ ทำให้ท่านไม่จำเป็นต้องบุกเบิกพื้นที่ป่าไม้เพื่อประกอบการเกษตร ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯ ทำให้ท่านมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงเป็นหลักแหล่งท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯ ทำให้ท่านมีความเท่าเทียมกับคนอื่นๆ ในสังคม ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯ ทำให้ท่านสามารถประกอบอาชีพการเกษตรได้อย่างต่อเนื่อง ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯ ทำให้ท่านมีรายได้สม่ำเสมอเพียงพอต่อการดำรงชีพของครัวเรือน ท่านคิดว่าจำนวนที่ดินที่ได้รับการจัดสรรมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของท่านในการประกอบการเกษตร

1) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามด้วยเทคนิคสหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) และการสรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น

1.1) การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ กับ ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยเทคนิคสหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ กับ ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี (รายละเอียดดังตารางที่ 4.9) มีความสัมพันธ์กันในทุกด้านในภาพรวม ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ กับ ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานีในระดับ 0.411 ส่วนในรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงานมีความสัมพันธ์ (0.382) เป็นอันดับแรก รองลงมาเป็น ปัจจัยด้านความร่วมมือ (0.367) ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย

(0.328) ปัจจัยด้านการควบคุม (0.233) ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (0.140) เป็นอันดับสุดท้าย

1.2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น (Multicollinearity) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นหรือ Multicollinearity โดยใช้วิธีการ Correlation Analysis ระหว่างตัวแปรอิสระคือปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ๋า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี 5 ปัจจัย (ดังตารางที่ 4.10) พบว่าการศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรต้นทั้งหมดที่ส่งผลกระทบต่อตัวแปรตามด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สมการพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม สามารถทำได้ เนื่องจากไม่ปรากฏว่าความสัมพันธ์คู่ใดที่มีค่าความสัมพันธ์เกินกว่า 0.85 จึงถือว่าตัวแปรต้นทั้งหมดไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันเอง

2) การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ๋า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ๋า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.11 โดยค่าสถิติจากตารางนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ๋า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ได้ดังนี้

5.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.2.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1-5 โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ๋า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี อยู่ในระดับมาก โดยที่ตัวแปรต้นคือปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีผลเชิงบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อ ตัวแปรตาม คือประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ๋า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ขณะที่ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ปัจจัยด้านการควบคุม ปัจจัยด้านความร่วมมือ และปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย มีผลเชิงบวกต่อ ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบ๋า และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และ

5.2.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X_1) ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน (X_2) ปัจจัยด้านความร่วมมือ (X_4) และปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย (X_5) สามารถพยากรณ์ ประสิทธิภาพการนำ

นโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี โดยมี

สมการในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = 2.440 - 0.132X_1 + 0.165X_5 + 0.208X_4 + 0.219X_2$$

สมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Y^{\wedge} = -0.165X_1 + 0.202X_5 + 0.238X_4 + 0.252X_2$$

เมื่อ Y แทน ประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี

X_1 แทน ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

X_2 แทน ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน

X_4 แทน ปัจจัยด้านความร่วมมือ

X_5 แทน ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย

จึงสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอำนาจในการพยากรณ์ต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี มี 4 ปัจจัย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (x_1) ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน (x_2) ปัจจัยด้านความร่วมมือ (x_4) ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย (x_5)

5.3 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี” ได้ตัวแปรที่สอดคล้องกับผลการวิจัย 4 ตัวแปร ประกอบด้วย ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ปัจจัยด้านความร่วมมือ ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งผู้วิจัยจะอภิปรายในแต่ละตัวแปรต้นดังต่อไปนี้

5.2.1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งประกอบด้วย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบาย และความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายมีผลเชิงบวก นั่นคือ ยิ่งมีความชัดเจนและความสอดคล้องมากเท่าใดก็ยิ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพการนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จมากยิ่งขึ้น และสามารถร่วมกับตัวแปรต้นอื่นๆ ในการพยากรณ์ ประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดำเนินการ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ผลการศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีของ วรเชษ จันทรศร (2551, น. 130-133) อธิบายว่า ผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติจำเป็นต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด มีการแปลงวัตถุประสงค์ เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบควบคุมและประเมินผล การมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจนมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยที่ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์สามารถพิจารณาได้จากหลายองค์ประกอบ โดยในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาเฉพาะองค์ประกอบว่าด้วย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบาย และความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย นโยบาย มาชี้วัดปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย นอกจากนั้นงานวิจัยของ อิทธิชัย สีดำ (2553) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี พบว่า ระดับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยด้านลักษณะนโยบาย มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของ รัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรสงครามและจังหวัดอุทัยธานี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไร่ไพพรรณ ศรีทิพงษ์ (2554) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเพิ่มจำนวนร้านยาคุณภาพในส่วนภูมิภาค ปี 2552 ไปปฏิบัติของหัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค ก็พบว่า ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2.2 ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะของบุคลากร จำนวนที่คืนในการจัดสรร มีผลเชิงบวก นั่นคือ ยิ่งเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานภาครัฐมีความรู้ความสามารถ จำนวนเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน และความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ที่มาปฏิบัติงานจัดในการจัดสรรที่คืนให้กับประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งจำนวนที่คืนที่ได้รับการจัดสรร อีกทั้งคุณภาพของคืนที่เหมาะสมแก่การประกอบการเกษตรมากเท่าใดก็ยิ่งส่งผลให้ประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จมากยิ่งขึ้น และสามารถร่วมกับตัวแปรต้นอื่นๆ ในการพยากรณ์ ประสิทธิภาพการนำนโยบายที่คืนแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ผลการศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วรเดช จันทรศร (2551, น. 98-103) ได้เสนอลักษณะของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าจะครอบคลุมปัญหาต่างๆ 5 ด้าน โดยปัญหาทางด้านสมรรถนะ มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ไม่ว่าจะนโยบายนั้นจะเป็นประเภทใดก็ตามอาจกล่าวได้ว่า โดยส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสามารถในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นได้มากน้อยแค่ไหน เพียงใด ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยอีกหลายๆ ประการ ได้แก่ (1) ปัจจัยทางด้านบุคลากร (2) ปัจจัยทางด้านเงินทุน (3) ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิชาการหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น ขณะที่งานวิจัยของ ราไพพรรณ ศรีทิพงษ์ (2554) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเพิ่มจำนวนร้านยาคุณภาพในส่วนภูมิภาค ปี 2552 ไปปฏิบัติของหัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งพบว่า ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2.3 ปัจจัยด้านความร่วมมือ

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านความร่วมมือ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วย ความร่วมมือกับกลุ่มเป้าหมาย นโยบาย และ ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีผลเชิงบวก นั่นคือ ยิ่งเจ้าหน้าที่ หน่วยงานภาครัฐ ชุมชน และประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีมากเท่าใดก็ยิ่งส่งผลให้ประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จ

มากยิ่งขึ้น และสามารถร่วมกับตัวแปรต้นอื่นๆ ในการพยากรณ์ ประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดิน
 แห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก
 อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ผลการศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วรเดช จันทรศร
 (2551, น. 98-103) ได้เสนอลักษณะของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหา
 ทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำ
 นโยบายไปปฏิบัติจะมีสมรรถนะสูงเพียงใด ไม่ว่าผู้รับผิดชอบในนโยบายจะมีความสามารถในการ
 ควบคุมผลงานของหน่วยปฏิบัติภายใต้ระบบการวัดและติดตามผลที่สมบูรณ์เพียงใดก็ตาม การนำ
 นโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จไปไม่ได้ถ้าหากปราศจากเสียซึ่งความร่วมมือจากสมาชิกใน
 องค์กรหรือหน่วยปฏิบัติ ในอีกนัยหนึ่ง ปัญหาองค์กรนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีสูงขึ้นเป็นอย่าง
 มาก ถ้าสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผล
 มาจากนโยบายนั้นๆ ทั้งนี้ เงื่อนไขหรือเหตุผลหลักๆ 7 ประการ ที่มีผลทำให้สมาชิกในองค์กรหรือ
 หน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้นๆ
 1) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติเห็นว่า นโยบายนั้น ไม่ได้มาจากฐานความต้องการของตนเอง
 ที่แท้จริง (Felt Need) ของสมาชิกในองค์กร หรือสมาชิกไม่ให้ความสำคัญของนโยบายนั้น
 2) ปัจจัยส่งผลให้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานตลอดจนพฤติกรรมการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กร
 ต้องเปลี่ยนแปลงไป 3) หัวหน้าหน่วยปฏิบัติไม่ได้ให้การสนับสนุนนโยบายเท่าที่ควร 4) สมาชิกใน
 องค์กรหรือหน่วยปฏิบัติทำการต่อต้านเพราะเห็นว่า การปฏิบัติตามนโยบายจะส่งผลให้งบประมาณ
 และอัตรากำลังของหน่วยต้องลดลงในระยะยาว อีกทั้งอาจก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนภารกิจและ
 หน้าที่ของบุคลากรอย่างมาก 5) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติเห็นว่า นโยบายถูกกำหนดขึ้น
 โดยฝ่ายบริหารที่ไม่เข้าใจสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน 6) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วย
 ปฏิบัติไม่เห็นด้วยกับสาระหรือวิธีปฏิบัติในนโยบาย เพราะไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
 7) สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือและต่อต้าน เนื่องจากขาดความรู้ ความ
 เข้าใจว่าจะปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างไร ความเข้าใจว่าจะปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างไร
 นอกจากนั้นงานวิจัยของ อธิรัชย์ สีดำ (2553) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบาย
 เสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติใน
 จังหวัดปัตตานี พบว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่างๆ มีผลต่อความสำเร็จ
 ในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ

5.2.4 ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถทางการเงิน ความสามารถด้านการประกอบการเกษตร มีผลเชิงบวก นั่นคือ ยิ่งประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความสามารถในการประกอบการทำการเกษตร มีความสามารถในการหาเงินทุนเพื่อมาประกอบอาชีพเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลัก และที่สำคัญ สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการทำการเกษตรอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดี มีรายได้ในแต่ละปีที่มีนัยยะ ยิ่งยืนมากเท่าใดก็ยิ่งส่งผลให้ประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จมากยิ่งขึ้น และสามารถร่วมกับตัวแปรต้นอื่นๆ ในการพยากรณ์ ประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ผลการศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ไวยักษ์ บุญเทพประทาน (2559, อ้างถึงใน ลลิกัทร บุญเสาร์, 2553) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อบ้านจัดสรรโครงการบางกอก บูเลอวาร์ด รามอินทรา โดยพบว่า ก่อนที่ผู้ซื้อบ้านจะตกลงใจในการซื้ออสังหาริมทรัพย์ นั้นปัจจัยสำคัญมาจากความจำเป็นที่จะต้องมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองและมักจะเกิดแรงกระตุ้นจูงใจจากการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ของผู้ประกอบการบ้านจัดสรร ซึ่งนโยบายนี้ของรัฐบาลเหมือนทำการส่งเสริมการตลาดให้กับผู้ประกอบการ ที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย ด้วยการสร้างความพึงพอใจและสนองตอบความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด นอกจากนี้ยังมีแนวคิด นิพนธ์ พัวพงศกร (2557) ทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตร และการวิจัยเพื่อสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเกษตรไทย การพัฒนาภาคเกษตรไทยต้องเน้นยุทธศาสตร์ดังนี้ 1) ยกกระดับรายได้เกษตรกร เพิ่มรายได้ต่อหัว เพิ่มขนาดฟาร์ม 2) เพิ่มรายได้จากการเพิ่มมูลค่าและคุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ใหม่ 3) อุดหนุนเกษตรกรที่อนุรักษ์ทรัพยากรเกษตร เนื่องจากทรัพยากรเกษตรเป็นเรื่องที่สำคัญทั้งปัจจุบันและอนาคต

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

5.4.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) รัฐบาลควรมีนโยบายในการจัดที่ดินให้ประชาชนผู้ด้อยโอกาสจริงๆ โดยการจัดตั้งเป็นธนาคารที่ดินเพื่อให้เกิดการใช้ที่ดินอย่างเป็นธรรม และสอดคล้องกับความต้องการ

2) รัฐบาลควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนความรู้ใหม่ด้านการบริหารจัดการที่ดิน เพื่อให้เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงทาง สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

3) รัฐบาลควรมีนโยบายสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5.4.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) ในการเพิ่มประสิทธิภาพ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้รั้ที่ดินทำกินมีความรู้ ความเข้าใจในการประกอบอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ยั่งยืนในพื้นที่ที่ได้จัดสรรให้

2) ในการเพิ่มประสิทธิภาพ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ควรมีการประสาน ร่วมมือกันให้ ความช่วยเหลือ ดูแลด้านสาธารณูปโภค สาธารณะสุขแก่ประชาชนซึ่งเป็นผู้รั้ที่ดินทำกิน ที่ได้รับ ที่ดินจากการจัดสรรให้

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี ได้แพร่หลายออกไปและเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าของผู้ที่สนใจต่อไป ผู้วิจัยจึงมี ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพสำหรับปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมทุก องค์ประกอบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2) การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ การนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ ไปปฏิบัติ เช่น ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และ ประวัติศาสตร์ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้าน งบประมาณในการจัดสรรที่ดิน เพื่อให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่จะส่งผลการเพิ่มประสิทธิภาพการนำ นโยบายที่ดินแห่งชาติ ไปปฏิบัติ

บรรณานุกรม

- กรมที่ดิน. (2560). *การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ* สืบค้นจาก <http://www.dol.go.th/chainat/95/การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน.pdf>
- กรมที่ดิน. (2561). *การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.)* สืบค้นจาก <http://nam.dol.go.th/publicland/DocLib6/KT1.pdf>
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การวิเคราะห์ข้อมูล. ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ. (2558). *คู่มือการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล* สืบค้นจาก <http://phetchabun.mnre.go.th>
- จุมพล นิมพานิช. (2554). *การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มุมมองในทัศนคติทางรัฐศาสตร์ การบริหาร และกรณีศึกษาของไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554*
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์*
- ฉันทภัทร โคตรสิงห์. (2556). *การนำนโยบายโฉนดชุมชนไปปฏิบัติ (Master's thesis). สืบค้นจาก <http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2556/b183163.pdf>*
- ไทยโพสต์ออนไลน์. (2560). *ระบำโมเดล สานพลังแก้ปัญหาที่ดินคนจน จ.อุทัยธานี. สืบค้นจาก <https://www.ryt9.com/s/tpd/2696737>*
- นิพนธ์ พัวพงศกร. (2557). *ทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตร และการวิจัยเพื่อสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง ในการประชุม วิชาการเกษตร ครั้งที่ 15 งานวันเกษตรภาคอีสานประจำภาคอีสานประจำปี 2557 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น วันที่ 28 มกราคม 2557* สืบค้นจาก <https://ag2.kku.ac.th/kaj/PDF.cfm?filename=01%20Dr.Nipon.pdf&id=1394&keeptrack=39>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- พิชัย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. (2553). *องค์การ และการบริหารจัดการ. นนทบุรี: ชิงค์ บียอนด์บุ๊กส์*

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มูทิตา คงกระพันซ์. (2554). การศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ผ่านความผูกพันต่อองค์กร และความพึงพอใจในงานที่มีต่อผลการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ (Master's thesis). สืบค้นจาก http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/snamcn/Mutita_Kongkrapan/fulltext.pdf
- มยุรี อนุমানราชชน. (2556). นโยบายสาธารณะ กรุงเทพมหานคร: ธรรมกมลพิมพ์
- รัฐกร กลิ่นอุบล. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง (Master's thesis). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Pub_Pol/Ratakon_K.pdf
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2557). นโยบายสาธารณะ กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์
- ราไพพรรณ ศรีทิพงษ์. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเพิ่มจำนวนร้านยาคุณภาพในส่วนภูมิภาค ปี 2552 ไปปฏิบัติของหัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม 2554 สืบค้นจาก <http://repository.li.mahidol.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2402/1/ad-ar-bhusita-2554-1.pdf>, 15 พฤศจิกายน 2560
- ลลิตภัทร บุญเสาร์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการซื้อบ้านจัดสรร โครงการบางกอก บูเลอวาร์ดรามอินทรา สืบค้นจาก <http://www.journal.rmutt.ac.th:8080/index.php/business/article/viewFile/522/466>
- วรเดช จันทรศร. (2547). การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- วรเดช จันทรศร. (2551). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค
- ไวยษฐ์ บุญเทพประทาน. (2559). ประสิทธิภาพการนำนโยบายบ้านหลังแรกไปปฏิบัติ (Master's thesis). สืบค้นจาก <http://www.journal.rmutt.ac.th:8080/index.php/business/business/article/viewFile/522/466>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.(2557). *ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย
คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557*. สืบค้นจาก
<http://www.landjustice4thai.org/pdf/54eae3e89bfe5.pdf>
- สถานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2557). *คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี*. สืบค้นจาก [https://th.wikisource.org/wiki/คำแถลงนโยบายของ
คณะรัฐมนตรี_วันที่_๑๒_กันยายน_๒๕๕๗](https://th.wikisource.org/wiki/คำแถลงนโยบายของ
คณะรัฐมนตรี_วันที่_๑๒_กันยายน_๒๕๕๗)
- สถาบันพระปกเกล้า. (2558). *การบริหารจัดการที่ดินเนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ :
กรณีศึกษา จังหวัดอุทัย*. สืบค้นจาก <http://www.kpi-lip.com>.
- สาตินี สุกถรัตน์เมธี. (2554). *ประสบการณ์การจัดรูปที่ดินในต่างประเทศ*. สืบค้นจาก <https://tcithaijo.org/index.php/archkmitl/article/view/4092>.
- สมบัติ ชำรงชัญวงศ์. (2560). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ
(พิมพ์ครั้งที่ 26)*. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.
- อาริยา มั่นสมบูรณ์เพิ่ม และคณะ. (2552). *โครงการศึกษาเพื่อทบทวนเครื่องมือในการบริหารจัดการ
ที่ดินของประเทศไทยและต่างประเทศ*. สืบค้นจาก
<http://landforum.trf.or.th/attachments/article/11/PDF01-05.pdf>.
- อิทธิชัย สีดำ. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่
จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี.
วารสารวิทยบริการ,ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน*. สืบค้นจาก
<https://journal.oas.psu.ac.th/index.php/asj/articie/viewFile/227/174f>.
- Anderson, J.(1970) . *Politics and economic policy-making: selected readings*. New York:
Addison-Wesley Pub. Co.
- Cronbach, L.J.(1990). *Essentials of Psychology Testing* (5th ed) . New York : Harper Collins
Publishers Inc.
- Caldwell, C.K.(1970). *Policy for land*. Boston: Way Lanham.
- Dye, T.R. (1984). *Understanding Public Policy*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice- Hall.
- Easton, D. (1953). *The Political System: An Inquiry into the State of Political Science*.
New York: Alfred A. Knopf.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Eulau, H. and K. Prewitt. (1973). *Labyrinths of Democracy*. Indianapolis: Bobbs-Merrill.
Retrieved from <http://www.thaipost.net/home/?q=node/34144>
- Jacob, C.E. (1966). *Policy & Bureaucracy*. New York: Princeton.
- Johnson, R. (2005). *Principles of, and approaches to, rural land (re)distribution: a case study in south africa*. Retrieved from <http://serch.proquest.com/pqdtglobal/docview/301662417/2CAB7BDCF0B543PQ/39?accountid=48250>
- Koenig, L.W. (1986). *An Introduction to Public Policy*. New Jersey: Prentice-hall.
- Kong, W.D. (2011). *Theoretical, empirical and policy analysis on land policy affecting macro-control*. Retrieved from <http://search.proquest.com/pqdtglobal/docviwe/1874384540/2CAB7BDCF0B543B3PQ/2?accountid=48250>
- Lasswell, H. and A. Kaplan. (1970). *Power and Society*. New Haven: Yale University Press.
- Musole, M. (2007). *Land policy Land policy and the urban land market in Zambia: property rights, transaction costs and institutional change*. Retrieved from <https://search.proquest.com/pqdtglobal/docview/301652425/2CAB7BDCF0B543B3PQ/29?accountid=48250>
- Sharkansky, I. (1970). *Policy Analysis in Political Science*. Chicago: Markham.
- Vidal, A. (2004). *The politics of indigenous peoples' rights to land: A closer look at IPRA implementation in mindanao, philippines, alternate forum for research in Mindanao*. Retrieved from <http://dspace.spu.ac.th/bitstream/123456789/3310/7/7chap3.pdf>
- William, T.G. (1965). *Manage and Organization*. New York: South – Western Publishing Company.
- Yamane, T. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis*. Third edition. Newyork : Harper and. Row Publication.

The logo of Rangsit University is a circular emblem. At the top is a stylized flame or sunburst. Below it are several radiating lines forming a semi-circle. The text 'มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University' is written in a pinkish-red color along the bottom curve of the emblem.

ภาคผนวก ก

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ที่ นร ๐๕๐๓/ว ๑๑๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗

กราบเรียน/เรียน รอง-นรม., รัฐ - นร., กระทรวง กรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ประกาศระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๒๐๖ ง วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ แล้วความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ (อย่างยิ่ง)

(นายอำพน กิตติอำพน)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๐๔

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๕๘

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อให้การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และพัฒนาศักยภาพการใช้ประโยชน์ในที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด สมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การบริหารจัดการ” หมายความว่า การดูแลรักษา การสงวน การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การพัฒนา หรือการใช้ประโยชน์

“ที่ดิน” หมายความว่า ที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน

“ทรัพยากรดิน” หมายความว่า ดิน และหมายความรวมถึง หิน กรวด ททราย แร่ธาตุ และอินทรีย์วัตถุต่าง ๆ ที่เจือปนอยู่ในเนื้อดิน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “คทช.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ คนที่ ๑

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่ ๒

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบคนจาก

(ก) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ข) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดินหรือทรัพยากรดิน และมีได้มีวัตถุประสงค์ทางการเมืองหรือมุ่งค้าทำกำไร และ

(ค) ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการที่ดินหรือทรัพยากรดิน ด้านการปฏิรูปที่ดิน ด้านการผังเมือง ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมายที่ดิน และด้านเศรษฐศาสตร์

ให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ข้าราชการในสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลง หรือในกรณีที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่จะมีระยะเวลาเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ในกรณีที่ยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสาม ให้ คทช. ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่

ข้อ ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ
หย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕

ข้อ ๘ คทช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศเสนอต่อ
คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๒) กำหนดแนวทางหรือมาตรการเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามนโยบายและแผน
การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

(๓) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินงาน
ของคณะกรรมการตามกฎหมายหรือหน่วยงานของรัฐไม่เป็นไปตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดิน
และทรัพยากรดินของประเทศ

(๔) ติดตาม ประสานงาน สนับสนุน หรือเร่งรัดการดำเนินงานของคณะกรรมการตามกฎหมาย
หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน
ของประเทศ

(๕) กำหนดแนวทางหรือมาตรการในการบูรณาการความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงาน
ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐกับประชาชนเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดินหรือทรัพยากรดิน

(๖) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดให้มี ปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับ
การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๙ ในการจัดทำนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ
คทช. ต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ สิทธิในทรัพย์สินของประชาชน
การแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชน และหลักการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน
ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด สมดุล เป็นธรรมและยั่งยืน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม
สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศ

เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน
ของประเทศแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแจ้งหน่วยงานของรัฐ
ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน
ของประเทศตามแนวทางที่ คทช. กำหนดตามข้อ ๘ (๒)

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการตามกฎหมายหรือหน่วยงานของรัฐไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน ให้รายงานปัญหาต่อ คทช. เพื่อพิจารณา หากมีกรณีจำเป็น ให้ คทช. มีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ได้ แล้วแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบ

ข้อ ๑๑ การประชุม คทช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมในเรื่องนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๒ ให้ คทช. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติตามที่ คทช. มอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติในข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ คทช. หรือคณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น คำแนะนำทางวิชาการ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๔ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของ คทช. และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ รวมทั้งวิเคราะห์แนวโน้มและผลกระทบที่เกิดขึ้นเสนอต่อ คทช. เพื่อพิจารณา

(๒) รับผิดชอบงานธุรการของ คทช. และคณะอนุกรรมการ

(๓) ศึกษา วิจัย ส่งเสริม หรือสนับสนุนให้มีการศึกษาหรือวิจัยเกี่ยวกับที่ดินและทรัพยากรดิน เพื่อให้การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด สมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน

(๔) เป็นศูนย์รวบรวม จัดเก็บ วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ

(๕) ประสานการดำเนินงานของคณะกรรมการตามกฎหมายหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ คทช. มอบหมาย

หน้า ๖

เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๒๐๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗

ข้อ ๑๕ ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ คทช. ประกอบด้วย กรรมการตามข้อ ๔ (๑) (๒) (๓) (๔) และวรรคสอง เพื่อทำหน้าที่ คทช. ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๑๖ ค่าใช้จ่ายสำหรับเบี้ยประชุม ค่าตอบแทน รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของ คทช. และคณะอนุกรรมการ ให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการ โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณของสำนักงานโยธาและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ให้สำนักงานประมาณสนับสนุนงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเบี้ยประชุม ค่าตอบแทน รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของ คทช. และคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

The logo of Rangsit University is a circular emblem. At the top is a stylized flame or sunburst. Below it are several radiating lines of varying lengths, creating a sunburst effect. The text 'มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University' is written in a circular path around the bottom of the emblem.

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย (IOC)
และผลประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบสอบถาม)

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.ดร.พงษ์ศักดิ์ ตันหยง
- 2.ดร.นรินทร์ สันติศาสน์
- 3.รศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

คำชี้แจง

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบสอบถามโดยใส่เครื่องหมายถูก ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำเสนอพิจารณาปรับปรุงต่อไป ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ

พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ

ตอนที่ 3 ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาข้อมูลและทำการค้นคว้าวิจัยของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี มีทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ

พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพจากการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557

ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องถูกต้องตรงกับตัวแปรที่ต้องการวัดกำหนดค่าตัวเลข ดังนี้

+1 เหมาะสม คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์

0 ไม่แน่ใจ คือ เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์

-1 ไม่เหมาะสม คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University T. (66) 2997 2200-30
เมืองเอก อ.พหลโยธิน Muang-Aek, Pathayothin Rd. F. (66) 2791 5757
จ.ปทุมธานี 12000 Pathumthani 12000, Thailand E. info@rsu.ac.th

รปศ.4183/029

สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยรังสิต

12 กรกฎาคม 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิ่งที่แนบมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายมานพ วุฒิกุล รหัสนักศึกษา 5907362 นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับการอนุมัติ ให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติในเขต ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภายใต้การควบคุม วิทยานิพนธ์ของ ผศ.ดร.จิตมาภา อธิศิริกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์ดังกล่าวมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงขอความอนุเคราะห์ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ผศ.ดร.จิตมาภา อธิศิริกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองคณบดีสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์

นักศึกษา นายมานพ วุฒิกุล

โทร. 081 918 4147

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University T. (66) 2997 2200-30
เมืองเอก ถนนพหลโยธิน Muang-Ake, Peholvathin Rd. F. (66) 2791 5757
จ.ปทุมธานี 12000 Pathumthani 12000, Thailand E. info@rsu.ac.th

รพศ.4183/029.1

สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยรังสิต

12 กรกฎาคม 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน ดร.พงษ์สันต์ ตันหยง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
สิ่งที่แนบมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายมานพ วุฒิกกร รหัสนักศึกษา 5907370 นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับการอนุมัติ ให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติในเขต ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และตำบลลานสัก อำเภอสามโก้ จังหวัดอุทัยธานี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภายใต้การควบคุม วิทยานิพนธ์ของ ผศ.ดร.จิตาภา อิศริกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์ดังกล่าวมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงขอความอนุเคราะห์ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ผศ.ดร.จิตาภา อิศริกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองคณบดีสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์

นักศึกษา นายมานพ วุฒิกกร
โทร. 081 918 4147

มหาวิทยาลัยรังสิต
เมืองเอก ก.พ. คลองสาม
จ.ปทุมธานี 12000

Rangsit University
Muong-Ake, Pathumthani Rd.
Pathumthani 12000, Thailand

T. (66) 2997 2200-30
F. (66) 2791 5757
E. info@rsu.ac.th

รพศ.4183/029.2

สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยรังสิต

12 กรกฎาคม 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.บูรินทร์ สันติสาสน์ มหาวิทยาลัยสยาม

สิ่งที่แนบมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายมานพ วุฒิกร รหัสนักศึกษา 5907370 นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับการอนุมัติ ให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติในเขต ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภายใต้การควบคุม วิทยานิพนธ์ของ ผศ.ดร.จิตาภา ธีรศิริกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์ดังกล่าวมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงขอความอนุเคราะห์ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ผศ.ดร.จิตาภา ธีรศิริกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองคณบดีสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์

นักศึกษา นายมานพ วุฒิกร

โทร. 081 918 4147

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.ดร.พงษ์ศักดิ์ ตันหยง
- 2.ดร.นรินทร์ สันติศาสน์
- 3.รศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

คำชี้แจง

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบสอบถามโดยใส่เครื่องหมายถูก ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำเสนอพิจารณาปรับปรุงต่อไป ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ

พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ

ตอนที่ 3 ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาข้อมูลและทำการค้นคว้าวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี มีทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ

พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพจากการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557

ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องถูกต้องตรงกับตัวแปรที่ต้องการวัดกำหนดค่าตัวเลข ดังนี้

+1 เหมาะสม คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์

0 ไม่แน่ใจ คือ เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์

-1 ไม่เหมาะสม คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
---------------------------------	----------------------------------
2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 25 ปี	☐ 4. 45 -54 ปี
☐ 2. 25 – 34 ปี	☐ 5. 55 ปีขึ้นไป
☐ 3. 35 – 44 ปี	
3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ประถมศึกษา	☐ 4.ปริญญาตรี
☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)	☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....
☐ 3. มัธยมศึกษาปลาย (ม.6)	
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 4. 30,001 – 40,000 บาท
☐ 2. 10,000 – 20,000 บาท	☐ 5. 40,001 บาทขึ้นไป
☐ 3. 20,001 – 30,000 บาท	
5. ประเภทการทำงานเกษตร

☐ 1. ทำนาข้าว	☐ 4. ประมง
☐ 2. ปลูกพืชไร่	☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....
☐ 3. ปลูกสัตว์.....	
6. จำนวนที่ดินเพื่อการเกษตร

☐ 1. 1-5 ไร่	☐ 4. 16-20 ไร่
☐ 2. 6-10 ไร่	☐ 5. เกินกว่า 20 ไร่
☐ 3. 11-15 ไร่	
7. แหล่งทุนในการประกอบการเกษตร

☐ 1. ทุนของตนเองและครอบครัว	☐ 3. กู้นอกระบบ
☐ 2. กู้จากธนาคาร	☐ 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....
8. ตำบลที่ท่านอยู่ในปัจจุบัน

☐ 1. ตำบลระบำ	☐ 2. ตำบลลานสัก
--------------------------------------	--

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

รายการขอความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลสรุป	
	1	2	3	ค่าเฉลี่ย	ผลการพิจารณา
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย					
1. ท่านทราบว่านโยบายการจัดที่ดินฯ มีวัตถุประสงค์ในการจัดที่ดินให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง	1	1	1	1	ผ่าน
2. ท่านเห็นว่านโยบายการจัดที่ดินฯ ไม่ได้ให้การช่วยเหลือกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย อาทิ เกษตรกรที่มีที่ดินทำกินแล้ว บริษัทธุรกิจ เป็นต้น	1	1	1	1	ผ่าน
3. ท่านคิดว่าแนวทางการดำเนินงานของนโยบายการจัดที่ดินฯ สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง	1	1	1	0.67	ผ่าน
4. ท่านคิดว่านโยบายการจัดที่ดินฯ สามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองได้อย่างแท้จริง	1	1	1	1	ผ่าน
ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน					
5. ท่านคิดว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถที่มาปฏิบัติงานจัดที่ดินเพียงพอต่อการให้บริการกับประชาชน	1	1	1	0.67	ผ่าน
6. ท่านคิดว่า คณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) จังหวัด มีความพร้อมในการบริหารจัดการที่ดินที่จะนำมาจัดให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่	1	1	1	1	ผ่าน

รายการขอความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลสรุป	
	1	2	3	ค่าเฉลี่ย	ผลการพิจารณา
ตำบลระบำ/ตำบลลานสัก					
7. ท่านคิดว่า ที่ดินที่นำมาดำเนินการจัดที่ดินฯ มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการในการทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่ตำบลระบำ/ตำบลลานสัก	1	1	1	1	ผ่าน
8. ท่านคิดว่าคุณภาพของที่ดินที่ได้รับการจัดสรรมีความเหมาะสมต่อการประกอบอาชีพเกษตรกร	0	1	1	0.67	ผ่าน
ปัจจัยด้านการควบคุม					
9. ท่านคิดว่า ในการจัดที่ดินฯ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีระบบการติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	ผ่าน
10. ท่านพบว่า ในความเป็นจริง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการในการติดตามการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ	1	1	1	1	ผ่าน
11. ท่านคิดว่า ในความเป็นจริง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผล (ความสำเร็จหรือล้มเหลว) การดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ อย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	ผ่าน
12. ท่านพบว่า หลังจากได้ประเมินผล ผ่านไปแล้วหน่วยงาน ภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ทำการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ	1	1	1	1	ผ่าน
ปัจจัยด้านความร่วมมือ					
13. ท่านให้ความสำคัญร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดที่ดินฯ ในทุกๆด้าน	1	1	1	1	ผ่าน

รายการขอความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลสรุป	
	1	2	3	ค่าเฉลี่ย	ผลการพิจารณา
14. ชุมชนของท่านมีการรวมตัวเป็นกลุ่มย่อยที่พร้อมจะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่	1	1	1	1	ผ่าน
15. ท่านพบว่า ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายๆหน่วยงานได้ร่วมมือกันในการลงพื้นที่ดำเนินการในการจัดที่ดิน	1	1	1	1	ผ่าน
16. ท่านคิดว่า กลุ่มสหกรณ์ปฏิรูปที่ดินบางระบ่า จำกัด ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินการจัดที่ดินฯเป็นอย่างไร	1	1	1	1	ผ่าน
ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย					
17. ท่านสามารถหาเงินทุนได้ทันกับความต้องการในการประกอบการเกษตรในแต่ละปี	1	1	1	1	ผ่าน
18. ท่านสามารถขายผลผลิตการเกษตรได้กำไรในแต่ละปี	1	1	1	1	ผ่าน
19. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการประกอบการเกษตรเป็นอย่างดี	1	1	1	1	ผ่าน
20. ท่านสามารถใช้ความรู้ความสามารถของท่านในการพัฒนาการประกอบการเกษตร	1	1	1	1	ผ่าน

ส่วนที่ 3 ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

รายการขอความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			ผลสรุป	
	1	2	3	ค่าเฉลี่ย	ผลการพิจารณา
ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ					
21. ท่านคิดว่าจำนวนที่ดินที่ได้รับการจัดสรรมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของท่านในการประกอบการเกษตร	1	1	1	1	ผ่าน
22. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านมีรายได้สม่ำเสมอเพียงพอต่อการดำรงชีพของครัวเรือน	1	1	1	1	ผ่าน
23. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านสามารถประกอบอาชีพการเกษตรได้อย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	ผ่าน
24. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงเป็นหลักแหล่ง	1	1	1	1	ผ่าน
25. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านมีความเท่าเทียมกับคนอื่นๆในสังคม	1	1	1	1	ผ่าน
26. ท่านเห็นว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านไม่จำเป็นต้องบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อประกอบการเกษตร	1	1	1	1	ผ่าน

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติพ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถาม ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาข้อมูลและทำการค้นคว้าวิจัยของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.2557 ไปปฏิบัติ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ต.ระบำ และ ต.ลานสัก อ.ลานสัก จ.อุทัยธานี มีทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพจากการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ

2. ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการวิจัยที่มีความเที่ยงตรงและเกิดประโยชน์สูงสุด

ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นายมานพ วุฒิกร

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์

วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่าง หรือข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง หรือ ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์.

1. เพศ

☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
---------------------------------	----------------------------------
2. อายุ

☐ 1. ต่ำกว่า 25 ปี	☐ 4. 45 -54 ปี
☐ 2. 25 – 34 ปี	☐ 5. 55 ปีขึ้นไป
☐ 3. 35 – 44 ปี	
3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ประถมศึกษา	☐ 4.ปริญญาตรี
☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)	☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....
☐ 3. มัธยมศึกษาปลาย (ม.6)	
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 4. 30,001 – 40,000 บาท
☐ 2. 10,000 – 20,000 บาท	☐ 5. 40,001 บาทขึ้นไป
☐ 3. 20,001 – 30,000 บาท	
5. ประเภทการทำการเกษตร

☐ 1. ทำนาข้าว	☐ 4. ประมง
☐ 2. ปลูกพืชไร่	☐ 5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
☐ 3. ปศุสัตว์_____	
6. จำนวนที่ดินเพื่อการเกษตร

☐ 1. 1-5 ไร่	☐ 4. 16-20 ไร่
☐ 2. 6-10 ไร่	☐ 5. เกินกว่า 20 ไร่
☐ 3. 11-15 ไร่	
7. แหล่งทุนในการประกอบการเกษตร

☐ 1. ทุนของตนเองและครอบครัว	☐ 3. กู้นอกระบบ
☐ 2. กู้จากธนาคาร	☐ 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....
8. ตำบลที่ท่านอยู่ในปัจจุบัน

() 1. ตำบลระบำ

() 2. ตำบลลานสัก

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่าง หรือข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง หรือ ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ โดยมีกาให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ประเด็น	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย					
1. ท่านทราบว่า นโยบายการจัดที่ดินฯ มีวัตถุประสงค์ในการจัดที่ดินให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกิน ให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง					
2. ท่านเห็นว่า นโยบายการจัดที่ดินฯ ไม่ได้ให้การช่วยเหลือกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย อาทิ เกษตรกรที่มีที่ดินทำกินแล้ว บริษัทรูทิจ เป็นต้น					
3. ท่านคิดว่า แนวทางการดำเนินงานของนโยบายการจัดที่ดินฯ สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกิน เป็นของตนเอง					
4. ท่านคิดว่า นโยบายการจัดที่ดินฯ สามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองได้อย่างแท้จริง					
ปัจจัยด้านสมรรถนะหน่วยงาน					

ประเด็น	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
5. ท่านคิดว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถที่มาปฏิบัติงานจัดที่ดินเพียงพอต่อการให้บริการกับประชาชน					
6. ท่านคิดว่า คณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) จังหวัด มีความพร้อมในการบริหารจัดการที่ดินที่จะนำมาจัดให้กับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่ตำบลระบำ/ตำบลลานสัก					
7. ท่านคิดว่า ที่ดินที่นำมาดำเนินการจัดที่ดินฯ มีจำนวนเพียงพอ กับความต้องการในการทำกินของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองในพื้นที่ตำบลระบำ/ตำบลลานสัก					
8. ท่านคิดว่าคุณภาพของที่ดินที่ได้รับการจัดสรรมีความเหมาะสมต่อการประกอบการเกษตร					
ปัจจัยด้านการควบคุม					
9. ท่านคิดว่า ในการจัดที่ดินฯ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีระบบการติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง					
10. ท่านพบว่า ในความเป็นจริง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการในการติดตามการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ					
11. ท่านคิดว่า ในความเป็นจริง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องมีการประเมินผล(ความสำเร็จหรือล้มเหลว) การดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ อย่างต่อเนื่อง					
12. ท่านพบว่า หลังจากได้ประเมินผล ผ่านไปแล้วหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ทำการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานในการจัดที่ดินฯ					
ปัจจัยด้านความร่วมมือ					
13. ท่านให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดที่ดินฯ ในทุกๆด้าน					
14. ชุมชนของท่านมีการรวมตัวเป็นกลุ่มย่อยที่พร้อมจะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่					

ประเด็น	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
15. ท่านพบว่า ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายๆหน่วยงาน ได้ร่วมมือกันในการลงพื้นที่ดำเนินการในการจัดที่ดิน					
16. ท่านคิดว่า กลุ่มสหกรณ์ปฏิรูปที่ดินระบอบำ จำกัด ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินการจัดที่ดินฯ เป็นอย่างดี					
ปัจจัยด้านกลุ่มเป้าหมาย					
17. ท่านสามารถหาเงินทุนได้ทันกับความต้องการในการประกอบการเกษตรในแต่ละปี					
18. ท่านสามารถขายผลผลิตการเกษตรได้กำไรในแต่ละปี					
19. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการประกอบการเกษตรเป็นอย่างดี					
20. ท่านสามารถใช้ความรู้ความสามารถของท่านในการพัฒนาการประกอบการเกษตร					

ส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตำบลระบะบำ และ ตำบลลานสัก อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่าง หรือข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง หรือ ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ โดยมีกาให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ประสิทธิผลการนำนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2557 ไปปฏิบัติ					
21. ท่านคิดว่าจำนวนที่ดินที่ได้รับการจัดสรรมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของท่านในการประกอบการเกษตร					
22. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านมีรายได้สม่ำเสมอเพียงพอต่อการดำรงชีพของครัวเรือน					
23. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านสามารถประกอบอาชีพการเกษตรได้อย่างต่อเนื่อง					
24. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงเป็นหลักแหล่ง					
25. ท่านคิดว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านมีความเท่าเทียมกับคนอื่นๆในสังคม					
26. ท่านเห็นว่า การได้มีที่ดินเป็นของตนเองจากการได้รับการจัดที่ดินฯทำให้ท่านไม่จำเป็นต้องบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อประกอบการเกษตร					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	มานพ วุฒิกกร
วัน เดือน ปีเกิด	19 พฤศจิกายน 2519
สถานที่เกิด	จังหวัดพังงา ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	โรงเรียนตะกั่วป่าเสนานุกูล, 2538 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์-สิ่งแวดล้อม, 2542 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, 2561
ที่อยู่ปัจจุบัน	3/92 พหลมคอนโด พหลโยธิน89 ต.ประชาธิปไตย อ.ธัญบุรี ปทุมธานี
สถานที่ทำงาน	กองแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ